

Az ufológusok, parakutatók, szellemi búvárok online lapja.

Non profit, non fiction!

2022/1

Atlantiszi időszámítás a Bibliában

Túl az időn - a Kronovizor

Merj gondolkodni!

Impresszum

Titok magazin

Ez a lap nonprofit, a szerzők nevükkel és arcképükkel vállalják a felelősséget a leírtakért. A lap tartalma szabadon felhasználható, de a forrást meg kell jelölni. A lapban közölt írások is tartalmazzák az esetleges források nevét, címét, elérhetőségét. A lap az emberiség közös szellemi tulajdona, pénzért nem adható.

Figyelem! A leírtak alkalmasak az olvasó vallásos és tudományos világnézetének megzavarasására.

Főszerkesztő: Miklós Attila
boco55@citromail.hu
www.attilahun.hu

UFO forródrót:
Miskolci László
miskolcilaci1988@gmail.com
www.miskolcilaszlo.hu
Viszkok András
kufoe@gmail.com
https://sites.google.com/site/ufohirado

Magyar termék

Tartalom

Szerkesztői jegyzetek

Tücsök és bogár

A szeretet áradása

Aeonok

Atlantiszi időszámítás a Bibliában

Boszorkány naptár

Kvantumholisztikus Univerzum

További tiltott találmányok

Túl az időn

Kontakt nők

Védelmező istennők

Felhívás!

Kérünk minden olvasót és ufóészlelőt, hogy ha tudomása van földönkívüli vagy paranormális tevékenységről, netán idegen objektumokat figyelt meg, jelezze azt felénk. Írjon a

boco55@citromail.hu

villanyposta címre. Ha kérdése van, tegye azt fel bátran, megválaszolom. Ha fényképe, rajza is van az idegenekről, csatolja azt is a levélhez.

Szerkesztői jegyzetek

Miklós Attila

Idő van!

Annyi mindenre használjuk ezt a kifejezést, de bele sem gondolunk mélyebben jelentésébe. Pedig fontos összefüggésekre jöhetnénk rá, ha egy kicsit is elemeznénk. Az időnek, és a cselekvést, történést, létezést kifejező igének is múlt, jelen és jövő idejű alakja is van. A görögök Kronosznak hívják az idő istenét, aki felfalja a gyermekeit. A kronométer szó is innen ered, az időmérő óra elnevezése. A galaxisunk közepén lévő fekete lyuk is megeszi gyermekeit, a csillagokat, bolygókat, pont ahogyan Kronosz is teszi.

Ám az idő nemcsak a mi lineáris érzékelési tartományunkban hat! Sokan kutatták már titkait, Minkovski egy modellt is alkotott, amelyben terjedő gömbökként jellemezte az időt. A gömb felületén ugyanaz a pillanat van végig, miközben fénysebességgel tágul, halad. Nyomában már ott az újabb réteg. Ezzel Minkovski újra felfedezte az alkimisták vízelemét. De most már formulát is adott hozzá. Az 1950-es években felfedezték a tardiont, ennek tulajdonságai erre rá is illenek teljesen. A tachion még ennél is kacifántosabb, mert gyorsabb a fénynél is.

Napjainkra kibontakozott egy új tudományág, egy "határtudomány", az időfizika. Ez foglalkozik azokkal a dolgokkal, amit a hivatalos fizika módszeresen félre lökdös, mondván, hogy olyan, hogy idő meg tér nem is létezik, az csak olyan paraméter. A volt Szovjetunióban Szaharov, a Cárbomba atyja kutatta ezt a területet, minden irata "elveszett". Nyugaton Kaluza és Klein, Wheeler voltak az úttörők, behozták az equitemporiális felszín, a félspinű, egész spinű tér fogalmát. Ma már viszonylag sokat tudunk a fényről és a téridőről is. De ezeket a dolgokat nem kötik az orrunkra a hatalmasok.

Idehaza sem vagyunk lemaradva sokkal, de nálunk az amatőrök tudják ezeket a kutatásokat végezni. Egely György a gömbvillámokkal kapcsolatban figyelt meg néhány jelenséget, Kisfaludy György pedig a gravitációs hullámokat kutatva állította fel elméletét a téridőről. Kocsis Ferencet lehet még említeni, és Takács Zoltánt, akik ezen a téren kutatnak. A Védák könyvében, Blavatskiné Titkos tanításában sok utalás van az időre, de a vallások nyelvén. A zsidók a Kabbalában, a Zóhárban írnak erről, Babilon és Egyiptom régi népei már korábban is pedzegettek valamit erről. A görög mítoszok, skandináv sagák, bibliai történetek egyik olvasata is a téridő-fizika jelenségeinek vizsgálata. Az Oscus-táblák, Platón, Orpheus és Jacob Böhme munkái mind erről szólnak, de kódolva vannak, nem könnyű megérteni. Aki megfejti a szent könyveket, az nemcsak az erkölcs törvényeit érti meg, de tudni fog mindent a világmindenség működéséről, keletkezéséről. Aki megérti a világot, az Istent érti meg!

Tücsök és bogár

Kis hírek a nagyvilágból

Sztálin UFO-i

Körülbelül tíz éve annak, hogy Oroszországban megjelentek az első beszámolók az szovjet UFO-titkokról. Ekkortól datálhatók azok az információk, melyek nyilvánosságra hozatalát lehetővé tették a sokszor már-már paranoiás módon őrzött archívumok anyagából. A Szovjetunió összeomlása egyben azt is lehetővé tette a különböző magas rangú katonatisztek, olykor tábornokok számára is, hogy nyíltan beszéljenek az UFO-kérdésről, s az oroszok által gyűjtött, igen figyelemreméltó adathalmazról. A katonatisztek valamennyien egyetértenek abban a kérdésben, hogy az UFO-k valóságos objektumok a Föld közeli és távoli térségében egyaránt.

2002. november 19-én a Pravda, a kommunista propaganda legrégibb és legerősebb bástyája, leközölt egy beszámolót, s ebben bemutatta, milyen mély érdeklődés tanúsított Sztálin a repülő csészealjak iránt, s azokról a katonai- és tudományos vizsgálócsoportokról is, melyeket a generalisszimusz állított fel a jelenség kivizsgálására. Hihetetlen, de a Pravda beszámolt egy Kijevben, a Csajkovszkij Konzervatórium közvetlen közelében végzett régészeti ásatásról is, ahol idegen emlékeket találtak. Akárhogy is, a Pravda az Igazság szava, Oroszország hangja.

Tovább a cikkre: http://aranylaci.fw.hu/stalin/stalin.htm

Magyar műveltség

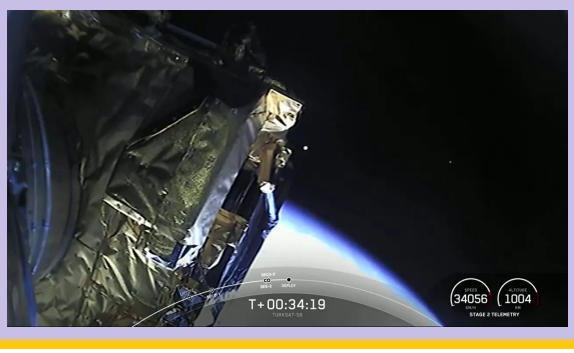
A magyar hitrendszer, szokásrendszer, történelem, néphagyomány, a magyar konyha, díszítőművészet, zene, tánc egységes rendszert alkotnak, amelyben minden mindennel összefügg. Ez az a rendszer, amely a magyar embert élteti, életerővel látja el. Ez a rendszer adja a gyökereinket. A gyökereinket azonban nekünk is éltetni kell, hiszen lomb nélkül fa előbb-utóbb elszárad. Ha tehát nem használjuk a saját hagyományainkat, szép lassan „nemzeti öngyilkosságot” követünk el. Amikor idegen szokásokat teszünk magunkévá, idegen erőt, idegen népeket erősítünk. A magyar hagyomány és jelképrendszer egyébként is sokkal teljesebb és tisztább tudást ad nekünk, mint bármelyik más nép tudása, hiszen a magyar tudásból alakult ki a legtöbb nagy földi kultúra, mindennek egy ez az alapja. Színia

https://lendvaykati.gportal.hu/

Lebuktak: UFO-k figyelték a török műhold pályára állítását

Csupán pár napja állították pályára a törökök kommunikációs műholdját, és úgy tűnik az embereken kívül másokat is érdekelt, hogyan zajlik ez… Legalábbis hívatlan látogatók bukkantak fel az indításról készült felvételeken… Közvetlenül a Turksat 5B török műhold pályára állítása előtt egy villogó tárgy jelenik meg a látómező közepe felé, és jobbra lép ki. A második két anomália közvetlenül a műhold pályára állítása után jelenik meg a jobb alsó sarokban, különböző sebességgel északnyugat felé haladva. Többen úgy gondolják, hogy a második két anomália a rakétáról a bevetés után leváló jégdarabok lehettek. De az első anomália nem illik ehhez a magyarázathoz…

https://napiufo.hu/2021/12/29/ufo-k-bukkantak-fel-a-torok-muhold-palyara-allitasakor/

Einsten hagyatékában találták meg Bolyai János relativitás-elméletét?!

Minden relatív - mondotta Bolyai

Nemrég történt, hogy Kanadában tudósokból álló társaság, matematikai témákról és ezzel kapcsolatban a nagy tételek megoldásáról beszélt. Az egyik - különben montreáli francia - arról, miszerint „a relativitás atyja„ több mint száz esztendővel ezelőtt élt magyar. Hozzá is fűzte gall akcentusú angoljával: „Indeed the former great Transylvanian Johannes Bolyai" (Valóban az egykori nagy erdélyi Johannes Bolyai.) Felszólalások, megjegyzések követték egymást, az egyik torontói matematikus bejelentése, miszerint tudomása van arról, hogy Magyarországon a matematikusok - ezek között többen éppen a Műegyetemen - tudnak Bolyai igazáról. Az időközben a Bolyai-Gausz levélváltásából nyilvánosságra hozott levelek - Eötvös Loránd feljegyzései - utalnak erre. Döntően a pár esztendővel ezelőtt Amerikában, Princetownban meghalt Albert Einstein hagyatéka:
Az Einstein halála után felvett pontos közjegyzői leltár, melyben a tudományos világ által hiányolt Bolyai iratok számozottan vannak feltüntetve.

Tovább a cikk itt olvasható:
https://vilagbiztonsag.hu/Bolyaitol_szarmazik_Einstein_relativitaselmeletete

Égi hang

A szeretet áradása

Freya Odin lánya, tulajdonságaiban hasonló Athénéhoz, harcias, okos, szép is, de türelmes, legnagyobb fegyvere nem az erő, hanem az intelligencia. Többnyire viking amazonként ábrázolják, szent állata a macska, a hosszú szőrű norvég erdei cica. A viking mitológiában Odin és Frigga voltak a főbb istenségek, a többi istenségek az ő gyermekeik többnyire. Hasonló ez a szerep Ozirisz és Ízisz, vagy Zeusz és Héra szerepéhez. De Odin sem azonos Istennel, csak egy megnyilvánulása, egy főangyal. A viking népeknél ugyanúgy létezik a Teremtő fogalma, és az Isten fogalma is. Ebből kifolyólag Odin családja is a hierarchia alsóbb fokán áll.

Itt van mindjárt Freya üzenete David Brown-on keresztül. 2012 szeptember 19.-én, Rigában lett lejegyezve.

Észak Athénéje: Freya. (fent) Kép és szöveg: Miklós Attila

”

Üdvözlet Kedveseim! Freya vagyok, a Szeretet Istennője és elhoztam nektek a szeretetemmel a szeretet áradását. Jómagam nőies vagyok, mint a víz a folyóban úgy különféle áramlásokkal bírok. Számos különböző aspektusa van magamnak, úgymint az égből aláhulló esőcseppek, vagy egy gyöngyöző patak, de képes vagyok hegyi forrásként vagy vízesésként is léteznem, olyannak lennem, mint a Daugava folyó Rigában, lassan hömpölyögve az óceán felé, egyre nagyobb erővel, egyre sebesebben, de mindig az áramlás állandóságát fenntartva. Új világ van érkezőben kedveseim! És mi az igazi isteneitek most visszatértünk. Én egyike vagyok azoknak, akik a szeretetről tanítanak titeket. Én egyike vagyok annak, aki tanítani fog bennetek a férfiakról és a nőkről, és aki tanítani fogja a nőket, hogyan szeressék a férfiakat és a férfiakat, hogyan szeressék a nőket, hogyan áradjon a férfias a nőies szeretet felé, mert a szeretet ez egy nőies áramlás. Ezért is indult ez a közvetítés a vízről szóló példázattal és az áradás különböző fajtáival. Egyszer csak a folyó közelebb kerül az óceánhoz, és egyre inkább lelassul az áramlása. Ezért akkor ott biztonságban lehettek az utazásotok során, amíg végéhez értek majd, visszatekinthettek és megláthatjátok, majd hogy hogyan jutottatok el oda. Megfigyelhetitek a próbáitokon és a gyötrődéseiteken keresztül azt, hogy hogyan térhettek lassan vissza az Egységbe.

Freya

Aeonok

(részlet)

Báró Vay Adelma

Az egyik legismertebb magyar médium Wurmbrand-Stuppach Adelma néven született 1840-ben a galiciai Ternopilban, 1860-ban ment feleségül báró Vay Ödönhöz. A Szellemi Búvárok Egyesületének első elnöke volt, spiritiszta, teozófus, író, a homeopátiát kutató. Alakját Jókai is regénybe foglalta. Az egyházakkal hamar összeütközésekbe került, mert a dogmákat tagadta.

Imádkozzunk

Éjszaka volt. Minden elpihent; éppen befejezem imámat és elgondolkoztam afölött, hogy vajon meghallotta-e a jó Isten imámat aközött a sok fohász között, mely éppen most Hozzá küldetett. Mert hisz mi vagyok én, szegény kicsi emberteremtmény a mindenség millió és millió élő és gondolkodó lénye között! Mindegyiket meghallgatja-e Isten? - Látköröm egyszerre kitágult, boldog érzés szállt meg; egy angyal lépett mellém, tündöklő kezét homlokomra tette és szellemi tekintetem előtt gyönyörű kép tárult föl.

Jöjj gyermekem - mondá az angyal, ki magát Hérának nevezte- jöjj és láss! A világok tengerében voltunk, Héra által vezetve lebegtem az éterben, magasan a föld felett, körülöttünk felhők és csillagok. Mindjárt látni fogod a földi imákat, sőt érezni és hallani is - mondá Hera.

Eleinte valami zavaros lármát hallottam, a hangok összevisszaságát, kérelmet, kiáltást, tombolást, zokogást, dicséretet és hálát. Kell-e mindezt folyton hallania a jó Istennek? - kérdezem Hérát. Igen, - felelte az angyal, - a Mindenütt jelen valónak még sokkal több jut tudomására, amit senki sem lát és nem hall, csupán ő, a Legmagasabb! Csak Isten képes azt felfogni! Te csak a földi hangokat hallod, de ő meghallja a mindenség hangját is! A világok zűrzavarából most kicsiny aranyos felhőcskék emelkedtek föl, melyeket gyönyörűség volt látni. Csodálatos harmónia hangzott belőlük. De sajnos, az egészből csak kevés ilyen aranyos felhőcske szállt föl, amelyek úgy tűntek föl előttem, mint ritka, értékes ékkövek. Belőle édes hangok keltek énekelve: Uram, legyen meg a te akaratod! Amint Te akarod Istenem! Isten a mi szeretetünk, hitünk és reményünk! Az arany felhőcskékben a megadás súlyos könnyei, sóhajok és mély bánat foglaltattak, melyeket Isten nevében viseltek el.

Vay Adelma bárónő (1840-1925) ifjúkori fényképe, igen ritka kincs. (fent)

Nézd, ez a legtisztább és legjobb ima - monda Hera - semmit sem kérnek csak Isten akaratának teljesülését; nem panaszkodnak, megnyugodtak, türelmesek; ez a hit, a szeretet imája. Nyílként hatol át az étertengeren, oly gyorsan, hogy a kifejezés pillanatában már Istennél van." Eltűntek a gyönyörű aranyos felhőcskék, de csodálatos harmóniájuk visszhangzott lelkemben. Most mindenféle kis ezüst felhőcske támadt; könynyedén szállongott, üde és bájos volt; tavaszi fuvalomként érintett, illatot árasztva, csodásan kecses harangjáték hangzott belőle. „Ez a gyermekek imája" - monda Hera - „a jó Isten szereti Őket; hallgasd csak, mily jámborul és hívőn hangzik! Telve bizalommal, hogy a jó Isten hallja őket. Itt a leghangosabb a nyomorban és szükségben levő gyermekek imája; amott a földtől megváló angyalkák lélekharangja." Ezeket a zengő és éneklő ezüstös felhőcskéket is angyalszárnyak vitték gyors szárnyalással Istenhez! Ezentúl mind sötétebb felhők jöttek; tekintetem néhány világosszürke felhőre esett, mely elég szép volt, csakhogy hamis hangok hallatszottak belőlük; ez kellemetlen volt; de nem is haladtak; ólmosan feküdték meg az étert.

Héra, az olümposzi istenségek királynéja, Zeusz főangyal felesége (fent). Kép: Miklós Attila

„Nézd e csinosnak látszó felhőket, melyekből azonban annyi disszonancia hangzik, ezek az álszenteskedők, képmutatók és farizeusok imái. Az ajkak imái. szóáradat, mely nehezen hömpölyög, és nem leli meg az Istenhez vezető utat!" Most a megbánás imái villámként hasították át a felhőket, mint szikra, mely az ég felé röpül. Nagy bűnösök imái voltak, mély megbánásuk magasra vitte fel őket! Angyalok hozták a haldoklók imáit. De íme, nézd! Mi szökell az ég felé, mint valami lángnyelv? „Ez a halálos veszélyben és nyomorban levők imája és segélykiáltása", monda szomorúan Hera. „Azok jajkiáltása, kiket az utolsó pillanat tanit meg imádkozni, ez sürgős ima; nézd itt ez a kétségbeesés imája, hogyan szökik föl a többi közül! Most nézzük meg még az utolsót", szólt tovább Hera, „itt a fekete, zavaros felhőzetben, mely áttörhetetlen káoszhoz hasonlít, folyton saját tengelye körül forog, a földhöz tapad, s Istenhez jutni nincs ereje, ezek a földi, anyagias imák. Aranyért, pompáért szóló, továbbá a babonás, értelmetlen imák ezek, meg a hit nélkül mondott imák. Ezek nem jutnak el Istenhez, mert nincsen bennük semmi isteni, semmi szellemi.

„Tudod-e tehát hogyan imádkozzál?" Kérdé Héra.
„Igen" felelém - „Istenem, legyen meg a te akaratod! Amen, Amen!"

Beavatás

Atlantiszi időszámítás a Bibliában

Miklós Attila

Ha az ember tanulmányozza a Szentírást, akkor felmerül a kérdés, vajon mikor teremtette az Isten a világot, a Kozmoszt? Mózes Genezise Kr. e. 4004-re teszi a dátumot, de a tudomány szerint a Földünk 6,5 milliárd éves! A dinoszauruszok kora 65 millió éve volt, még ez is 3 nagyságrenddel több, mint a mózesi számítás. A másik, hogy a Bibliában Jahve teremt, de a gnosztikusok és az ezoterika szerint nem isten, hanem csak az anyagot teremtő arkhón, Jaldabaóth.

A teremtés

Már itt felmerül egy súlyos kérdés, az időszámítással kapcsolatban, mekkora is az egy év? Az látható, hogy nem szoláris években kell gondolkodni, ha a szent év fogalmát akarjuk körül írni. Maga a teremtés mítosza az Ószövetségbe a sumer mitológiából került át, az EDIN, azaz az éden Mezopotámia területén lehetett, ahol az anunnaki óriások működtek. A Genezisben ez áll: „teremtsünk embert a magunk képmására és hasonlatosságára” (Mózes 1.1). Többes számban. Tehát nem a bibliai Úr az, aki teremt, hanem az Elohim (istenek), a szellemi erők összessége. Egyesek földönkívülieket látnak minden ilyen akció mögött, de azokat is csak „teremtette” valaki. És hogy mikor is zajlott ez, arra itt egy elmélet, egy tétel, melyet Kopácsi István nyugalmazott református tiszteletes állított fel. Tanulmányozta a Biblia szövegét és sok ellent mondást talált. Összevetette a buddhizmus, a Kabbala, a görög és egyiptomi, babiloni vallások tanításaival, és a tudományos nézetekkel, és arra jutott, hogy az atlantisziak rendszerén alapszik az egész.

Az idők hajnalán.

Atlantisz tudománya az egyiptomi vallásból ismert, de a görög filozófia is sokat vissza-ad belőle. Az indiai eposzok, a Mahábharáta, a Ríg Véda és az Upanishadok is tudósítanak az időszámítás rendszeréről.

A kronológia eredete

Az időmérő óra régi neve a kronométer. A kronológia időrendet jelent. A mitológiából ismerjük Kronosz titán nevét, aki felfalja gyermekeit, az isteneket. Ez egy jelkép arról, hogy ciklusok szerint működik a kozmosz, időnként elnyeli az univerzumot az idő. A kígyó a saját farkába harap. Az atlantiszi időszámítás szent, mert a kozmikus egységekkel számol. A görögök Kronosznak hívták a Tejút galaxis központi csillagát, ami elnyeli a belé zuhanó anyagot, a másik felén pedig megemésztve kiköpi azt. Ezt évezredekkel ezelőtt már tudták. Tehát ehhez igazították az időszámításukat. Már tudjuk, hogy a naprendszer 222 558 383 mai napév alatt kerüli meg a Kronoszt, más néven ez egy kozmikus hét.

A galaktikus számítás alapja a csillagrendszerek forgási ciklusa a központi csillag körül, ez a Kronosz. De van nagyobb is, mert a Biblia említi az Ajónokat, melyekből 7 adatik a fizikai lét számára. Az Írás szerint most a negyedik ajónban vagyunk, annak is a közepe felé. Sok nehézséggel kell még szembenéznünk. Egy ajón tartama 10 905 360 767 földi év, majdnem 11 milliárd! Tehát legalább ennyi ideig fonn fenn állni a multiverzum, míg a Nagy Reccs során meg nem semmisül, vissza nem tér az eredeti állapotába, míg el nem jön Brahma éjszakája. Egy ajón 7 kairoszból áll, azaz 49 kronoszból. Tovább bontva ez 343 hémera, azaz kozmikus nap. Egy ajón áll még 2401 hórából, 16 807 akarészből, 117 649 pauroszból. Ennél kisebb részekre is oszt-ható még. A Biblia is ezt a rendszert alkalmazza, de héber neveket használ. Egy Kairosz (Móed) időtartama 1 557 908 681 földi év. Kopácsi tiszteletes párhuzamot von a hét pecsét és a kairoszok között, mikor az angyal felnyit egy pecsétet, akkor van egy katasztrófa, ilyenkor a Hold a Földre zuhan, ez már négyszer megtörtént, ez okozta az elmélet szerint az özönvizet is. Tehát a kairosz egy nagyon fontos időegység. Azért is fontos, mert a Föld egyenlítője, pont ennyi egyiptomi hüvelyk hosszú.

A Hémera (Jóm) már jobban megfoghatóbb, ez egy kozmikus nap, ez 31 794 054 napév. A Genezis a teremtés idejét hat napra teszi, azaz a Nagy Bumm után kellett 190 764 324 földi év, hogy formát öltsenek a kozmikus gázokból a szilárd égitestek. A Teremtő a hetedik kozmikus napon pihent. De ezek az adatok csak a mi galaxisunkra állnak, mert a többi más méretű, így más ideig keringenek saját központi csillaguk körül. Jelenleg az 1247.-ik hémerában vagyunk. Van Franciaországban Carnac mellett egy gigantikus kövekből álló „erdő”. Ezek a kövek is az időt jelölik, méghozzá a galaktika korát adja meg az első ajón első napjától kezdve. Összesen 1225 kőoszlop magasodik a mezőn, de valószínűleg több is volt, legalább 1246. A C14-es meghatározás 660 millió évesre teszi a kövek korát, akkor tehát az özönvíz után kellett épülnie. A Hóra kisebb egység, ez egy kozmikus óra, napévekben kifejezve 4 542 007 év. Az Akarész a kozmikus perc (684 858 év), a Paurosz a kozmikus másodperc (92 694 év). Van még a mikron (13 242 év) és a minimikron (1891 év). Ez a rendszere a mi galaktikánk időszámításának, minden, a mi galaxisunkban élő nép ezt használja. Megőrizte emlékét a Biblia, a Védák, az Upanishadok, és más szent könyvek is. De mind ez a tudás egy előző emberiség hagyatéka, akik Atlantisz és Lemuria lakói voltak. Megőrizte a Stonehenge, a carnac-i kövek, a nagy piramis.

Ha ezt a rendszert ismerjük, már bármit ki tudunk számolni, hogy pontosan mi mikor volt. Így érthetővé válik a bibliai események ideje is, ami már le volt jegyezve korábban is más könyvekben, a sumer agyagtáblákon, az Arvisurában, az indiai eposzokban, a görög mítoszokban. A régi emberek mindent tudtak a világról, csak ez az öntelt ateista anyagelvű világ felejtette el, már régen nem tudja, mi mit jelent. Az első hiba az volt, mikor a tudományt és vallást szétválasztották. A második az, mikor a királyok már nem a beavatottak közül kerültek ki. A harmadik az, mikor a transzcendenst kiiktattuk a világunkból. „Isten meghalt, mert megöltük őt.” Mondta ezt Nietsche helyesen. Az új isten a pénz és a materialista tudomány lett.

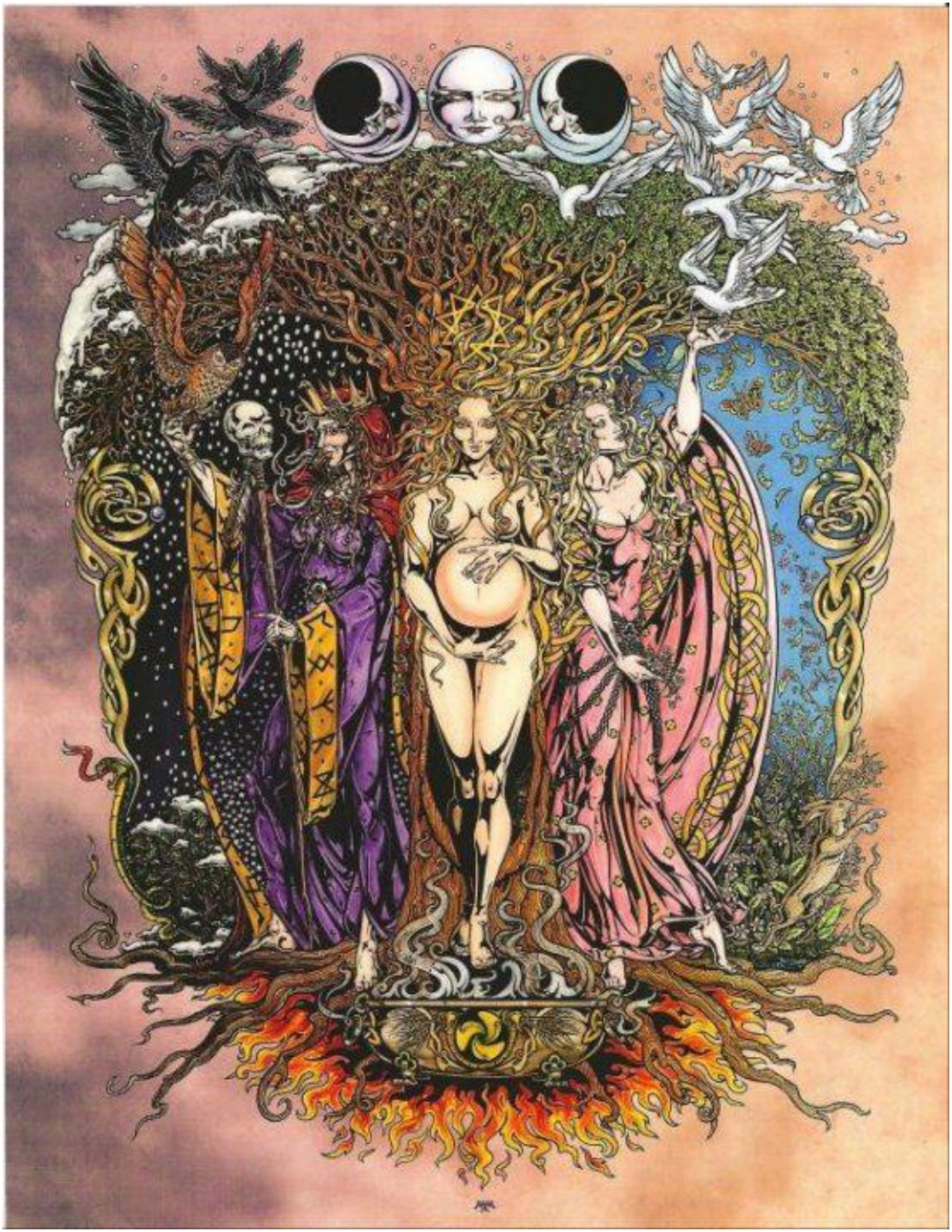

A Carnac melletti kövek a kozmosz korát jelölik, több mint 38 milliárd évet.

Összegezzük az eddigieket a Föld teremtési ciklusáról:

7 ajón	Kozmikus év
49 kairosz	Kozmikus hónap, Brahma egy napja
343 Kronosz	Kozmikus hét
2041 Hémera	Kozmikus nap
16 807 Hóra	Kozmikus óra
117 649 Akarész	Kozmikus perc
823 543 Paurosz	Kozmikus másodperc
5 764 801 Mikron	
40 353 607 Minimikron	

Csináltam egy kis számítást a főbb eseményekre, és ez jött ki nekem. 2018-ra vonatkozik.
A teremtés 39 615 405 740 éve volt, ekkor keletkezett újra a kozmosz, mert az ősrobbanás nem az első kezdet, hanem egy sokadik újrakezdés volt.
A mostani Ajón kezdete 7 130 000 024 éve tart, és 4 006 050 870 év múlva ér véget.
A Földön az emberi élet 4 899 323 438 éve tart, több emberiség is élt már előttünk.
Tiahuanakó városa 2 225 595 397 éve épült.
Az özönvíz 667 688 409 éve volt.
A Stonehenge legalább 263 449 946 éve áll!
A dinoszauruszok 63 135 353 éve haltak ki, a tudomány ezt majdnem eltalálta. Tehát az ember kortársa volt az őshüllőknek.
A Nazca-vonalak 31 807 614 éve készültek.
Atlantisz pedig 13 560 éve süllyedt a habokba.

A lineáris idő három arca: múlt, jelen, jövő.

A számításokat Kopácsi István adatai alapján végeztem, a Biblia mindezt tartalmazza, csak még a régi, azaz kozmikus egységekben kifejezve. Aki nem hiszi, számoljon utána! Itt a kulcs hozzá.

November. Enyészet hava, Szent András hava.

1. Shamhain napja, Athéné, Héphaisztosz, Mindenszentek
2. Woden, Halottak napja
3. Maimaktherion Noumena, minden görög istenség fesztiválja
4. Ludi Plebei, népi ünnep Rómában
5. Szent Imre herceg
6. Tiamat, Aphrodité, Érosz
7. Hekaté éjszakája
8. Ceres, Szent Mihály és Gábor angyalok
9. Sigrid svéd királynő ünnepe
10. Nicnenein
11. Einherjar-nap, skandináv böjt, Szent Márton
12. Ízisz
13. Jupiter, Magyar Szentek és Boldogok ünnepe
14. Dionüszosz
15. Aszklépiosz, Albertus Magnus halála, a Karácsony előtti 40 napos böjt kezdete
16. Hekaté, Basztet
17. Israel Regardie születésnapja
18. Anahita
19. Ops, Árpádházi Szent Erzsébet
20. Szekhmet
21. Cailleach Bheara, Szűz Mária templomba vezetése
22. Artemisz
23. Ullr
24. Ízisz, Ozirisz, Szekhmet
25. Perszephoné
26. Tutankhamon sírjának felfedezése
27. Zeusz
28. Maat
29. Minerva
30. Skaői, Szent András

Enyészet havában a természet végleg aludni tér, mert már csak az örökzöldek dacolnak a dér és a fagy fogaival. November elején megemlékezünk elhunyt szeretteinkről, a skótok, írek az ősi All Hallow' een ünnepükön teszik ezt. A Halloween ennek a kommersz, amerikanizált változata. Szent Márton napján libát eszünk, András napján a disznókat vágjuk, hogy a télre tele legyen a kamra szalonnával, kolbásszal, sonkával, mit Húsvétkor eszünk majd. Az utolsó novemberi vasárnap az Advent kezdete, "Aluminium vasárnap", a koszorún meggyújtjuk az első gyertyát. Lélekben már a Karácsonyra készülünk.

Beavatás

Kvantumholisztikus Univerzum

Izsó Nóra Sofia

"Ebben rejlik valamennyi erő szilárd állhatatossága,
Mivel minden megfoghatatlant áthat éppúgy,
Akár a tömörebb állománnyal rendelkezőket.
Így lett a világ létrehívva,
S ezáltal válnak oly csodás átváltozások
elérhetővé, melyek elve ugyanez."
(Hermész: Tabula Smaragdina)

A kvantumelmélet lerombolta a szilárd testek és a természet szigorúan determinisztikus törvényeinek klasszikus elképzelését. Amit Descartes szétválasztott, azt újra egyberendezte. Bebizonyította, hogy a világegyetemben minden mindennel összefügg, és nem darabolhatjuk szét függetlenül létező kisebb egységekre. Szubatomi szinten a klasszikus fizika szilárd anyagai valószínűségi hullámmintázatokká válnak, melyek tulajdonképpen nem a dolgok, hanem kölcsönhatások valószínűségét jelentik. A kvantumelmélet metafizikája szerint a világegyetem összes tárgya és eseménye kölcsönös kapcsolatban áll egymással. mivel minden mindennel összefügg, a világ alapvetően egységes. Zohar és Marshall az egyedi összetevők teljességgé integrálódását kvantumholisztikusnak nevezik.

Az atom működési elve valójában a lézerhez hasonló: gerjesztett állapotban kisugározza többletenergiáját, és ezzel egy másik atomot is gerjesztett állapotba hoz. A Bell-féle feltétel alapján azonban a szétsugárzás előtti állapotból keletkező részecskék valamilyen módon akkor is kapcsolatban maradnak, ha a térben már nagyon messze kerültek egymástól. Egy német fizikus be is bizonyította, hogy a részecskék akkor is befolyásolják egymás viselkedését, ha korábban sohasem voltak kapcsolatban. Ezt a jelenséget Sir Arthur Eddington angol csillagász már évtizedekkel ezelőtt megsejtette, mikor kijelentette: "Egy elektron rezgésébe beleremeg az egész univerzum".

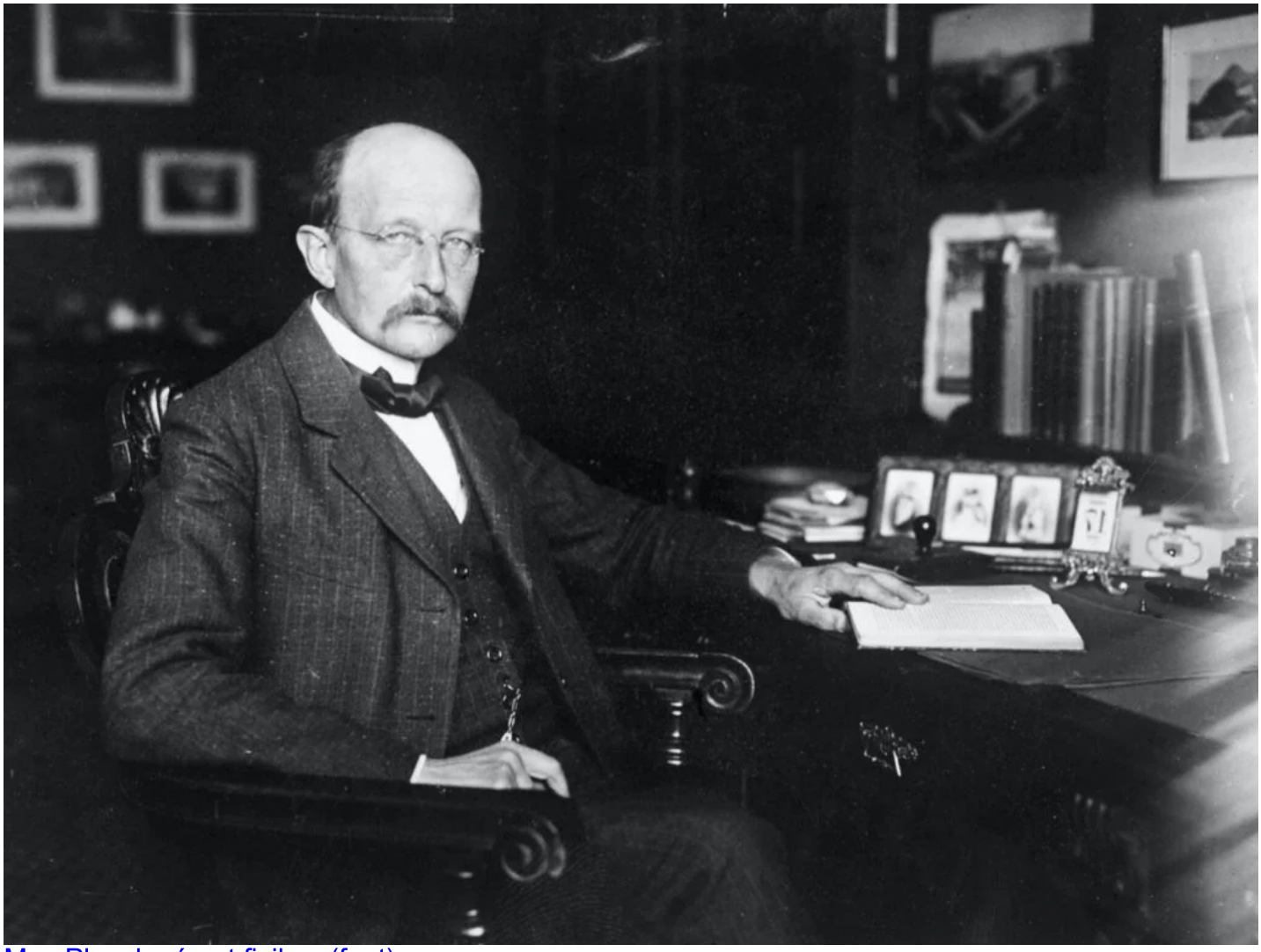
Az 1980-as évek szuperhúr-elmélete szerint az Univerzumot milliárdnyi láthatatlan húr (vagy energiavonal) hatja át, melyek különböző frekvenciái hozzák létre az érzékelhető világ összes anyagát és energiáját. Az elemi részecskéket valójában parányi húroknak tekintik, maga a szuperhúr azonban négydimenziós világunkon kívül található. Mások úgy gondolják, hogy "minden részecske szerves része az egésznek és mindenhol és mindenhol hat" (Kisfaludy). A minden mindennel való kvantumholisztikus összefüggés pedig, mint láttuk, egy hálózatban vagy mezőben képzelhető el. *"Mert minden dolog az egységtől függ vagy abból fejlődik ki, s csupán távolinak tűnnek egymástól, hihetnénk azt, hogy sok van belőlük, pedig összességükben csak egy... alapelvet alkotnak"* - írja Hermész.

Tudósaink ma úgy vélik, hogy a világ energiamezőkből épül fel, vagyis minden ugyanabból a szubsztanciából áll. Hawking szirint az Univerzum egyre nagyobb és nagyobb energiájú szintek végtelen sorozata. Hermész is hangsúlyozza: *"... az egész világegyetem erőkkel telített, és az erők száma nagyobb, mint a testeké"*. Azt is kiemeli azonban, hogy *"... az erő fentről érkezik"*, tehát az anyagi testen kívül is létező valami.

Max Planck már 1944-ben mátrixnak nevezte azt a mezőt, amely az anyagi világot magába foglalja. A mai fizika szerint az elemi részecskéket a mező erősségeinek különféle változatai hozzák létre. Mint láthattuk, az egész anyagi világ egy dinamikus rendszer, ami az ősrobbanással lendült mozgásba. A matematika a dinamikai rendszereket kezdőfeltétel esetén mátrix exponenciális alakban írja le. A hermetikus tanok alapján ez a mátrix az ún. érzékelhető, materiális világgal ekvivalens, amit az ún, értelmezhető világ teremt és vezérel folyamatosan: *"... a teremtett világ ennek az örök világegyetemnek az utánzata"* (Hermész).

Az ún. értelmezhető világ azonban nem meríti ki a mátrix dinamikai rendszer kritériumait, hiszen esetében nem tudunk kezdő feltételről. A hermetikus tanok anyagtalannak és örökkévalónak írják le, ahol az idő, mint olyan, nem létezik. vagyis az általunk ismert fizikai törvények nem működnek odaát, mégis mérhetetlen potenciális energiákkal kell rendelkeznie, ha képes volt megteremteni az összes anyagi létező tárházát jelető Kozmoszt, amit azóta is folyamatosan vezérel. Ez az ún. értelmezhető világ legalább a mai tudomány kvantumvákuum fogalmával hozható összefőggésbe. László Ervin szerint Kozmoszunk "buborék alakjában lebeg" ebben a nem anyagi természetű vákuumban.

A neves professzor szerint a kvantumvákuum a Kozmosz ősjelensége, leírhatatlan sugarú energiát tartalmaz és vesz részt az Univerzum minden folyamatában. Hatásai a kvantumok alatt terjedő mezőben jelentkeznek. George Higgs amerikai fizikus nyomán "Higgs mezőnek" nevezik ezt a "kozmikus fényhálót", ami az öröklét állapotából indul ki, "és egyetemes internetként" tartalmaz minden információt. A hermetikus tanok szerint: *"A világegyetemnek és minden benne találhatónak az alapanyaga nem tűnik önmagában megszületettnek, noha valamennyi sajátosság lehetőségét magában hordozza... ez az alapanyag... minden dolgot tartalmaz, mivel azok nem lehetnek hordozó közeg nélkül"* (Hermész). *"Mivel minden rendszert előzőleg létre kell hozni, csak az lehet keletkezés nélküli* (azaz tiszta információ), *ami kívül esik téren és mértéken"*.

Max Planck német fizikus (fent).

Tudósaink szerint ebből a transzcencens vákuumból először az ún. Higgs-mező (energiamező) alakult ki, amit nagyon gyors és koherens rezgések töltöttek be. Ezek alkották a világmindenség mezőinek és alapvető részecskéinek eredetét. Zohar és Marshall (2000) mindezt egy hatalmas Bose-Einstein kondenzátumnak tekinti, ami a kvantumholizmus tulajdonságaival bír.

Ha az Univerzum alapszubsztanciája szellemszerű és tudattermészetű, ami nyitott az emberi elmére, akkor a Higgs-mezőben Zohar és Marshall szerint jelen kell lennie a prototudatnak. Amennyiben a prototudat egyfjta előtudatosság, amely bizonyos elrendeződésben tudatosságot eredményez, akkor véleményem szerint maga a vákuum a nem megnyilvánult, de minden lehetőséget magába foglaló prototudat, hiszen a részecske már formába öntődött, materializálódott létező. Mindez még inkább aláhúzza Zohar és Marshall megállapítását: "a kvantumvákuum valami olyasmivé válik, amit a misztikusok "immanens (belső) Istennek", a mindenben megtalálható Istennek neveznek".

www.hunok.hu
TEREMBURA
hun kutatási magazin

Para-tanoda

További tiltott találmányok

Egely György

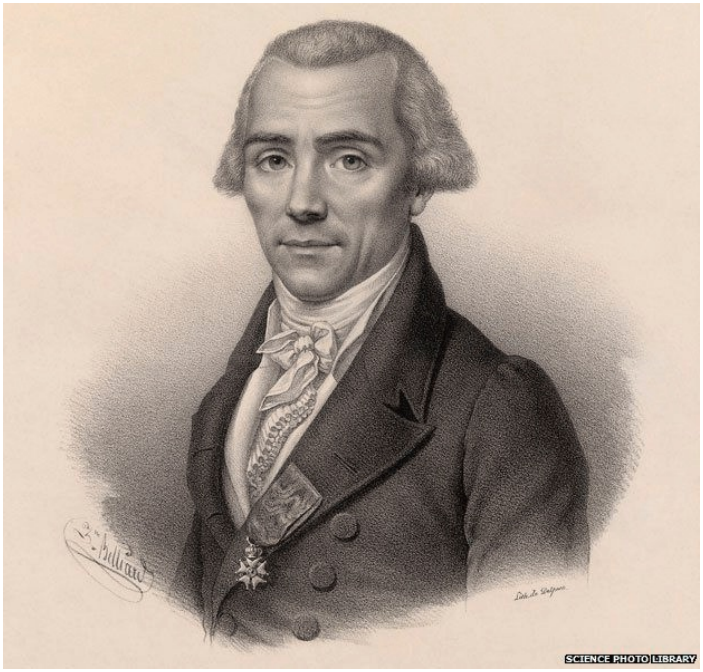
Az eddigiekből az tűnt ki, mintha csak energetikai találmányok körül tombolnának erősen érzelmi viharok. Ez az állítás nagyrészt igaz, de majd röviden megemlítünk más találmányokat, más effektusokat is, melyeket nyugodtan a tiltott kategóriába lehetne sorolni. Tiltott találmányoknak olyan értelemben nevezhetjük ezeket a szerkezeteket, hogy gyakorlatilag tilos hangosan arról gondolkozni, hogy hogyan lehetne „örökmozgót" építeni.

A hidegfúzió

A fúzióról szinte mindenki hallott már. A magfúziós folyamat az élet alapja, a csillagok motorja. Hidrogén atommagok, protonok fuzionálnak, egyesülnek nagyobb rendszámú anyaggá, héliummá, és ebben a folyamatban a héliummagnak kisebb az energiája valamennyivel, mint négy darab protonnak. Az energiakülönbség, a többletsugárzás formájában távozik a csillagok belsejéből, ezt érezzük mi a nyári melegben. Rövid időre, úgynevezett hidrogénbomba formájában elő is tudjuk ezt állítani. Évtizedek óta igen komoly erőfeszítéseket tesznek arra, hogy ezt a magas hőmérsékleten lejátszódó folyamatot valahogy meg lehessen szelídíteni, és kontrollált körülmények között szép lassan égessük el a hidrogént héliummá, és így szennyezésmentes erőműveket csináljunk. A kontrollált fúzió, az úgynevezett „big science", a nagy tudomány jellegzetes példája. Rendkívül drága kísérleti eljárásokkal, sok-sok év munkájával, mérnökök, technikusok ezreinek bevonásával, csigalassúsággal haladnak a kísérletek évtizedek óta. Az alapvető problémát az jelenti a fúziónál, hogy a protonok taszítóerejét le kell győzni, és olyan közel kell vinni egymáshoz két azonos töltést, hogy a magerők már legyőzzék az elektrosztatikus taszítást, és meginduljon a fúzió, a magok egyesülése. Ezt könnyű leírni, de technikailag rendkívül nehéz megvalósítani, hiszen igen magas hőmérsékleten lesz elegendő nagy sebessége a protonoknak, amit egyébként földi körülmények között nehezen tudunk előállítani. A kísérletek annyira költségesek és drágák, hogy egyetlen ország saját erejéből erre nem is képes. Csak nemzetközi összefogással, sok ország tapasztalatával és pénzével lehet ezt a kérdést megoldani, és akkor is csak évtizedek alatt. Igaz, fegyverkezésre sokkal többet költenek a Föld országaiban, de így is dollármilliárdok mennek el melegfúziós kutatásokra.

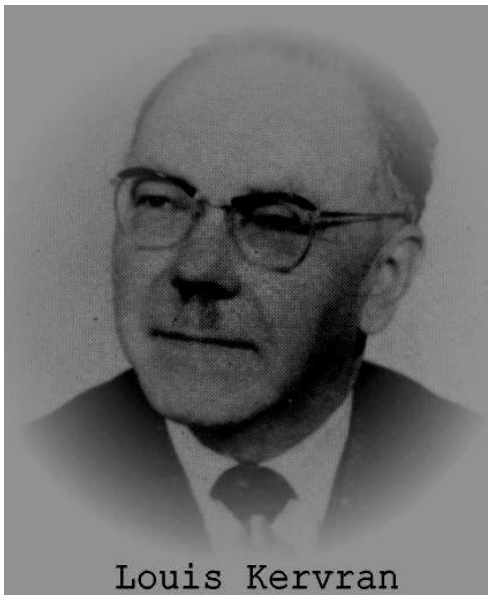
A folyamat elején hidrogénatomokból indulunk el, ezeket megtisztítjuk a külső elektronhéjtól, össze kell őket gyúrni, majd végtermékként héliumot kapunk. Lényegében ez anyagátalakítás, egyik anyagból egy másikat kapunk. Ez az, amiről az alkimisták évszázadok óta álmodoznak, és ez az, amit a mai fizika és kémia biztosra mond, hogy kis energiaszinteken lehetetlen. Ugyanolyan biztosak a kutatók ebben, mint az energiamegmaradásban. Az a kérdés, hogy vajon itt is találhatunk-e valami kerülőutat, vajon itt is gondosan mérték-e föl a lehetőségeket a kutatók? Talán nem véletlen, hogy ugyanazokkal a problémákkal találkozunk, mint az energia- és impulzusmegmaradással kapcsolatosan. A pisztrángok már régóta feltalálták és használják azt a szerkezetet, amivel többletenergiát és impulzust lehet előállítani. Úgy tűnik, hogy az élő szervezetekben is lejátszódnak magátalakítási folyamatok nagyon kis energiaszinteken. A francia C. Louis Kervran munkájának kapcsán már említettük a biológiai fúzió eseteit, most bővebben nézzük meg ezeket.

A múlt század hajnalán, 1799-ben egy francia kémikus, Vauqelin annyira elcsodálkozott a tyúkok által kiürített mészkőmennyiségen, hogy elhatározta, méréssel néz utána a jelenségnek. Kizárólag zabpelyhet adott a tyúkoknak, melynek mészkőtartalmát pontosan ismerte. Hosszú időn keresztül így etette a csirkéket, és megmérte, hogy az ürülékben és a tojásban mennyi mészkőt lehet találni. Azt találta, hogy körülbelül ötször annyi mészkő jön ki a tyúkokból, mint amennyi bemegy. Arra a következtetésre jutott Vauqelin, hogy a tyúkok mészkövet készítenek, de nem tudta megmagyarázni a jelenséget.

Louis Nicolas Vauquelin (jobbra).

Aztán egy generációval később, 1822-ben egy angol kutató, Prout szisztematikusan elkezdte tanulmányozni a mészkő, azaz a kalciumkarbonát képződését a csirkéknél, és ő is erre a következtetésre jutott.

1831-ben, egy francia vegyész, Choubard vizitorma magokat kezdett el vizsgálni oldhatatlan üvegedényekben. Az edényeket előbb savval kimosta, majd vízzel kiöblítette és hevítette, hogy minden oldható kijöjjön belőle. Ezután a magokat vízben csíráztatta, és csírázás után megszárította, elégette, és analizálta a hamut. Azt találta, hogy a fiatal növénykékben olyan anyagok találhatóak, amelyék a magvakban eredetileg nem voltak meg. 1844-ben, egy német kutató, Vogel szintén vizitormával kísérletezett. Olyan táptalajon növesztette a vizitormát, ami nem tartalmazott ként. Mégis magas kéntartalmat talált a már kifejlődött növénykékben. Arra a következtetésre jutott, hogy vagy a kén nem egy egyszerű elem, vagy pedig valamilyen módon kén keletkezik.

Louis Kervran (balra)

Néhány évvel később két angol kutató, Lauwes és Gilbert vették észre, hogy csírázás közben a magnéziumtartalom is megnő. 1875-ben Herc Zéle nevű kutató erősítette meg ezeket az eredményeket.

Ez a kutatás sporadikusan folytatódott a XX. században is, 1950-ben egy Hauschka nevű kutató publikálta az addigi eredményeket, majd Branfield Lakowsky, Spindler és Freundler végeztek ilyen típusú méréseket. Mindnyájan azt vették észre, hogy a kicsírázott növénykék foszfor- és kalciumtartalma növekszik. Baranger arra a következtetésre jutott, hogy az elemek valamilyen transzmutációja, változása következik be, ám egyik eset sem keltett nagy visszhangot. Ezek az egymás után következő, de egymástól is elszigetelt kutatási eredmények nem érték el a biológiai kutatások „ingerküszöbét”, a „zajszint” alatt maradtak, hamar feledésbe merültek.

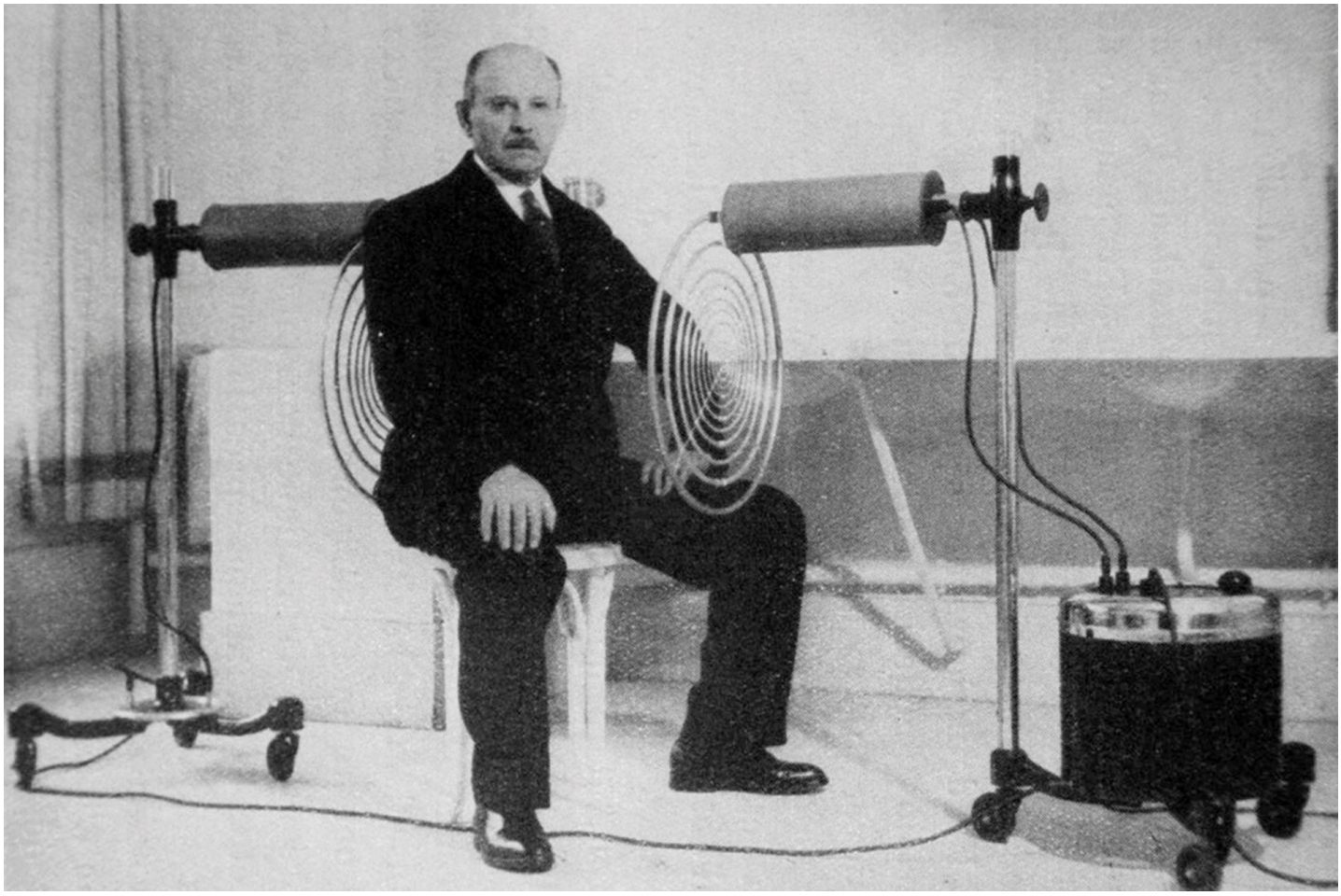
Ezután kezdett szisztematikus kutatásba a francia Louis Kervran. Több könyvet is megjelentetett eredményeiről, ám olyan erős ma is az a dogma, hogy elemek kémiai módszerekkel nem változtathatók át, hogy egy szűk körön kívül ma sem ismerik Kervran munkájának eredményeit. Most, a kilencvenes években japán kutatók vették észre, hogy baktériumtenyészetnél olyan elemek jelennek meg, amelyek a táptalajban bizonyosan nem voltak jelen.

Mindez arra mutat, hogy az életfolyamatok során valami történhet, amit a jelenlegi fizikai ismereteinkkel nem tudunk megmagyarázni.

Fölmerül az a gyanú, hogy talán mégsem tudunk elegendő mélységben arról, hogy mi is történik az atommagok belsejében, és hogyan is néznek ki az atommagok. Valóban ez a helyzet, sok-sok évtizedes munka után még mindig vannak bizonytalanságok, komoly hiányosságok a magfizikában, úgy tűnik, hogy az eddigi megközelítés nem tudja megmagyarázni, hogy miért alakulnak ki azok az izotópok a természetben, amelyeket megtalálhatunk, és miért alakul az arányuk úgy, ahogy a természetben megtaláljuk. És itt most visszatérhetünk a technikai vonalra, röviden nézzük meg, milyen lépcsőfokok vezettek a fúziós kutatáshoz.

Fúzió alacsony energiaszinten

Előfordult már többször is a technika történetében, hogy egy feladatot valamilyen trükk segítségével lehetett igazán frappánsan, gazdaságosan megoldani. Az emberek évszázadokig figyelték a madarakat, és az első repülőgépek között ott voltak a csapkodó szárnyú gépek is, melyek bukásra voltak ítélve. Nagy méreteknél valami más megoldást kellett találni, mint amit a természetben találunk. Ez lett a légcsavar, majd a gázturbina. Hasonló módon nem kopírozhatjuk le azokat a folyamatokat, melyek a csillagok belsejében jönnek létre, olyan nagy nyomásokat és hőmérsékleteket földi, technikai körülmények között nem tudunk előállítani. Ezért gondoltak arra néhányan, hogy bombarobbantások sorával termeljünk energiát.

Georges Lakhowsky és egyik energetizáló masinája (fent).

A hidrogénbombában lezajló fúziós folyamat ugyan nem teljesen azonos, mint ami a csillagok belsejében történik, de létrejön, és nagy mennyiségű energia szabadul föl. Papíron még gazdaságos is a folyamat, ám veszélyes, részben a kiáramló, a föld alól valahol mindig kibúvó radioaktív izotópok miatt, de az így okozott rengések is kipattanthatnak máshol komolyabb földrengéseket.

A mágneses tér kínálkozott egy logikus megoldásként. Hiszen így a forró plazmát egy nem anyagi fal veszi körül és tartja lezárt helyen, így elvileg viszonylag magas hőmérséklet és nyomás jöhet létre, ami a forró fúzió elengedhetetlen feltétele. Ahogy már említettük, ez azonban rendkívül bonyolult, nehéz, összetett technikai folyamat, amely sok nemzet összefogását igényli, és a kimenetele így is kétes. Harminc évvel ezelőtt azt jósolták, hogy durván mostanra, az ezredfordulóra oldódik meg ez a technikai probléma, és mostanra várható, hogy energiatermelésre használható fúziós erőművek létesülnek. Ma sok milliárd dollár elköltése után körülbelül ugyanez a jóslat - mert előre nem látható nehézségek sora hátráltatta, késleltette a továbblépést.

Ugyanakkor a természet kínált egy másik lehetőséget, és kísérleti bizonyíték is akadt rá: ez a nehézelektron segítségével létrehozott hidegfúzió. Gyorsítókban végzett kísérleteknél vették észre ugyanis, hogy ha egy nehézelektron (müon) kerül egy hidrogénmolekula külső pályájára, akkor a két atommag olyan közel kerülhet egymáshoz (különösen ha nehézhidrogén alkotja a két atommagot), hogy létrejöhet a kívánt fúziós reakció. A külső nehézelektron olyan közeli pályán kering a nehézhidrogénrnolekulában, hogy az eredeti méret töredékére zsugorodik ekkor a molekula, és ekkor a magerők már erősebbek, mint az elektrosztatikus taszítóerő a két atommag között.

A gond az, hogy nehézelektront (müont) igen drágán lehet csak előállítani, és tekintve, hogy instabil, csak igen rövid ideig él. Emiatt legfeljebb egy-két fúziós reakciót lehet előállítani egy müon élettartama során, azonban a rnüon létrehozására jóval több energia szükséges, mint amennyit a fúziós folyamatból nyerünk. Így ez a reakció ugyan a gyakorlatban létrejön, de nem gazdaságos. Az elv azonban figyelemreméltó. Úgy kell legyőzni a két hidrogénatommag közti elektrosztatikus taszítóerőt, hogy valamilyen módon negatív töltéssel kompenzáljuk ezt. Ha két pozitív és két negatív töltést egymáshoz közel rakunk, akkor ez kívülről semleges, és létrehozhatunk olyan konfigurációt, amelyben az atommagok pozitív elektromos terét mintegy leárnyékolják a negatív töltések, és így megnyílik az út a pozitív töltések egymáshoz való közelítéséhez. Ez a töltésárnyékolás az alapja az elektrokémiai úton történő hidegfúziónak is.

Az alapgondolat tehát egyszerű: szedjünk össze elég sok negatív töltést, vegyítsük el a fúzióra alkalmas anyaggal, például nehézhidrogénnel, és ezt a keveréket már fölhasználhatnánk a cél érdekében. Hol találunk nagyon sok negatív töltést? Természetesen a fémrácsokban, ahol milliárdszámra találjuk a szabadon kószáló elektronokat. Egyszerűnek tűnik tehát az ötlet: keressünk egy fémrácsot, amelyet megtölthetünk nehézhidrogénnel, és ebben a nehézhidrogénnel töltött fémrácsban a fém elektronjai kompenzálják a nehézhidrogén elektromos taszítóerejét. Ha elegendően közel kerülhetnek a fémrácsban egymáshoz ezek a nehézhidrogén-atommagok, akkor köztük nem lesz elektromos taszítóerő, így olyan közel kerülhetnek egymáshoz, hogy létrejöhet közöttük a fúzió, azaz amikor a magerők már erősebbek, mint az elektrosztatikus taszító erő.

Ez az ötlet először az 1930-as években, John Tandbergnek, egy svéd kutatónak jutott eszébe, aki az Elektrolux cég laboratóriumában dolgozott. 1927 februárjában szabadalomért folyamodott, ám ezt egy év múlva elutasították. Így ez az ötlet évtizedekre elhalt. Valójában létezik egy olyan fém, amely szívesen szívja magába a hidrogént, mind könnyű-, mind nehézizotóp formájában, ez a palládium. A palládium meglehetősen drága, de az iparban gyakran használt fém, a platinabányászat egyik melléktermék. Magát a platinát annak idején csak az aranybányászat melléktermékeként ismerték, és hosszú ideig nem becsülték semmire. A spanyol konkvisztádorok egyszerűen hajónehezéknek használták, mivel nem tekintették igazán értékes nemesfémnek, bár nem rozsdásodott. Az orosz aranybányászok is egyszerűen kidobták a platinát, vagy pedig puskagolyóként használták, hiszen jó nehéz volt, és az ólomhoz hasonlóan nem rozsdásodott. Évszázadok múlva kezdték csak ékszerkészítésre használni, és ekkor már az ára magasabb lett, mint az aranyé. A palládiumot először szintén nem tudták semmire sem használni, majd kiderült a múlt században, hogy rendkívül nagy mennyiségű hidrogént képes feloldani, és jó katalizátor is. Ezután felfelé ívelt a karrierje, és ára gyakran meghaladja a platina árát is.

John Tandberg előad. Jól látják, a Biblia van a kezében! (fent)

A palládium azonban nagyon kényes anyag, rendkívül érzékeny a különböző szennyeződésekre: Amikor a hidrogént magához szívja, egy úgynevezett béta módosulat jön létre, amely megdagad, és rendkívül rideggé, keménnyé válik. A palládiumrácsban ilyenkor igen nagy nyomás keletkezik, ez mintegy szétfeszíti, megdagasztja a rácsot, és ezért rideggé válik. Könnyen törik, könnyen keletkeznek benne repedések. Ezeken a repedéseken aztán újra kiszivárog a hidrogén, ezért nem könnyű feltölteni hidrogénnel a palládiumot. Más fémrácsban is oldható a hidrogén, ilyen például a titán, de kis mértékben a vasban is oldható. Sajnos az elméleti számítások azért azt is megmutatják, hogy ha szabályszerű palládiumrácsba épülnek be a hidrogén- vagy nehézhidrogén-atommagok, akkor még mindig nagyon nagy távolságra vannak egymástól a szomszédos nehézhidrogénmagok. Van azonban egy kivétel, amiről kevesen tudnak vagy kevesen beszélnek. Abban az esetben, hogy ha két különböző anyag felülete találkozik, akkor szabálytalan kristályrácsok alakulnak ki, és ilyenkor bármi megtörténhet.

Ezeken a szabálytalan, deformált alakú kristályokban nem tudjuk hogyan, és milyen geometria jellemzi a kristályrácsot. Ez a terület a vékony rétegek, az amorf fémek birodalma, és meglehetősen sok bizonytalanság, pontatlanság, ismeretlen jelenség, anomália övezi ezt a területet. A hidegfúzió valószínűleg ezen a területen jön létre. De pontosan a terület ismeretlensége miatt, és a kis mennyiségű szennyeződések jelentős hatása miatt nehezen ismételhetők itt a kísérletek, lényegében csak tapogatózás a jellemző. Az úgynevezett hidegfúzió az ami ennek az évszázadnak talán legelkeseredettebb, legszélsőségesebb vitáit váltotta ki a fizikában.

Ez a jelenség egészen szokatlan határokon fekszik. Egyrészt a magfizika, másrészt a szilárdtestfizika és rétegfizika, harmadrészt az elektrokémia találkozásánál. A baj az, hogy a jelenlegi természettudományban ez három teljesen különböző, egymástól nagyon távoli tudományterület, köszönőviszonyban sincsenek egymással, és az egyes területek specialistái nem ismerik a másik terület eredményeit, nem olvassák egymás folyóiratait.

Szükségszerűen nem ismerik egymás problémáit, nem beszélnek azonos nyelven. Ám ez a gyakorlat a természetet nem érdekli. Egy jelenség előfordul, arra való tekintet nélkül, hogy olvassák-e a kutatók egymás folyóiratait vagy nem. Ha egy jelenség a senki földjén fordul elő, az a jelenségre nézve életveszélyes. Felmerül a kérdés, hogy egy-egy kutató, aki évtizedeket töltött el saját területén, képes-e egy teljesen más tudományterület nyelvét, tudásanyagát, ismereteit elsajátítani. Azok a rétegfizikusok, kristályfizikusok, szilárdtestfizikusok, akik jól ismerik a palládium rendkívül kényes, szinte már „nőies" tulajdonságait, jól tudják, hogy egy-egy kis szennyezés milyen nagy mértékben megváltoztatja a palládium szilárdsági és más fizikai tulajdonságait. Ez viszont teljesen ismeretlen a magfizikában, ott ugyanis nem lényeges, hogy milyen a mag körüli elektronhéj felépítése, ott csak az atom magjára koncentrálnak. Azok a kutatók, akik eddig a fúzióval foglalkozták, azaz a forró fúzióval, egyáltalán nem járatosak sem a rétegfizikában; sem a szilárdtestfizikában, sem az elektrokémiában. Ilyen egészen tág, interdiszciplináris kutatás gyakorlatilag ismeretlen a természettudományban.

Így aztán természetesen előfordulhat, hogy egy tudományterület kiváló szakértője pusztán műkedvelő lesz, ha egy másik területre téved, és ilyenkor, ha képtelenek a párbeszédre – és ez gyakori eset –, akkor a konfliktus elkerülhetetlen. Ez történt a hidegfúzióval is, amikoris elektrokémikusok bukkantak rá a jelenségre, akik elvileg a fúzió tudományában kívülállóak, zöldfülűek, és a nagy hőmérsékletű fúzióval foglalkozó kutatók eleve gyanakvással fogadják a kívülálló „dilettánsok" bármilyen betörési kísérletét az ő saját szent területükre.

Valójában ez a jelenség a senki földjén fordul elő, ott, ahol egyetlen kutató sem érezheti magát igazán otthonosan. Hiszen olyan sokféle jelenség zajlik le egyszerre, és a jelenség lefolyása mai tudásunkkal szinte ellenőrizhetetlen paraméterek függvénye - a szennyezések miatt eltorzult, szabálytalan rácsokban előforduló folyamatokról van szó, melyek részben magfúzió, részben elektrokémiai folyamatok eredményei -, nem tartoznak senkinek sem az asztalához. A különböző anyagok határfelületein a természet egyébként is sok furcsaságot mutat. Azt szokták mondani, hogy az anyagot Isten teremtette, de felszínét az ördög. Valóban, az anyagok felszínén nagyon sok érdekes fizikai, elektrofizikai, elektrokémiai jelenség zajlik, melyeket csak részben értünk. Ha két különböző anyag találkozik egy felszínen, például az egyik amorf, a másik szabályos kristályrácsba rendezett, akkor megint sokféle érdekes jelenség történhet. Ilyenkor az elmélet nem ad biztos támaszt a kutatásban, sőt még a kísérletek sem.

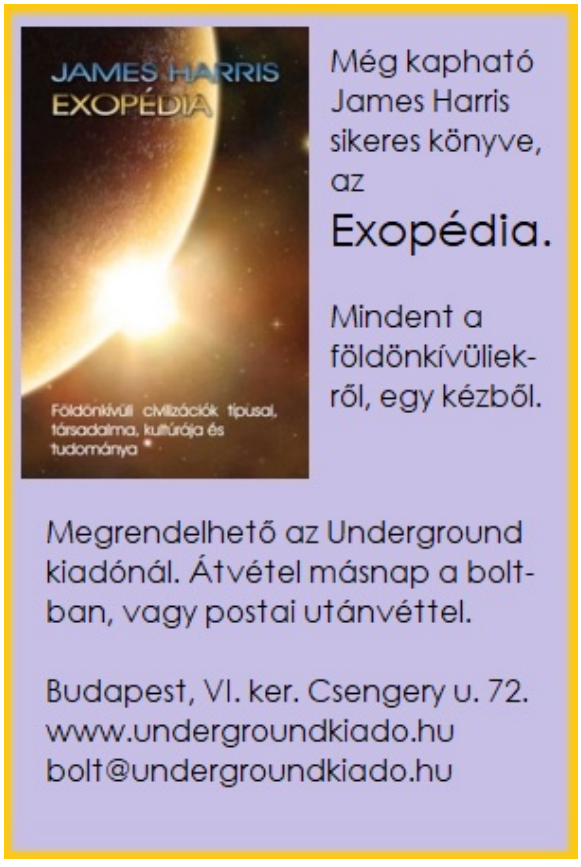
A kísérletek akkor adnak megbízható vezérfonalat, ha mindig megismételhetőek. Ha viszont a szennyezések vagy a kristály „előélete" szabja meg; hogy milyen az anyag tulajdonsága, akkor igencsak ingoványos talajra kerülünk. Márpedig a palládium viselkedését maga a gyártás vagy az előkészítés folyamata is erősen befolyá-, solja. Az, hogy előzőleg hevítettüke a kristályt, vagy mechanikusan nyújtottuk-e, vagy hogyan nyújtottuk meg, és milyen szenynyező anyagok vannak benne, megint csak tág variációkat eredményez, és emiatt ugyanazon cég, ugyanazon gyártmánya a technológiai szórás miatt, a nem azonos hőmérséklet, nem teljesen azonos szennyeződéseloszlás miatt akár drasztikusan más viselkedést is mutathat. Ez pedig azt jelenti, hogy két kutató hiheti azt, hogy ugyanabból az anyagból indult ki, és ebben az esetben azonos lépéseknek azonos eredményekhez kellene vezetni. Ha pedig a szennyezésben és a technológiában szükségszerűen meglevő szórás ilyen nagy eltéréseket ad, akkor a kísérletek ismételhetetlenek, azaz szerencse dolga, hogy ki, milyen eredményeket kap.

Nos, pont ezen az ingoványos területen található a hidegfúzió, és nincs okunk csodálkozásra, hogy ezen a területen annyira vitatottak az eredmények, hogy ezen a területen a mocskolódásig fajultak a tudományosnak már nem is nevezhető viták. Az egész jelenség, a kísérletek sorozatának történetét nem tudom itt leírni, olyan hosszú, annyira kusza, annyira szövevényes, hogy külön könyvet érdemelne.

Szerencsére angol nyelven meglehetősen sokat írtak a témáról, az érdeklődő olvasó, ha magyar könyvtárakból nem is, de külföldről megszerezheti a legrészletesebb, átfogó könyveket. Mindenesetre a hidegfúzió története jól példázza, jól mutatja, hogy mennyire érzékeny terület az energetika, és mennyire könnyű elcsúszni a kísérletek banánhéjain, mennyire nem tud objektív lenni a tudományos közösség, mennyire érzelmileg motivált egy-egy úgynevezett tudományos kérdés.

Forrás: Egely György - Tiltott találmányok 255-262. oldal

X-zóna

Túl az időn

Miklós Attila

Az ember számára az idő egy elvont fizikai jelenség, mely a múlt felől halad a jelenponton át a jövőbe. De ez csak egy, a 3 dimenziós térre korlátozott érzet, mert van olyan zónája a világmindenségnek, amiben ez nem igaz. Van a nemtér-nemidőnek nevezett régió, ahol minden egy pontba sűrűsödik össze. A múlt és a jelen eseményei, valamint a jövőbeli események minden verziója ott van tárolva. Mert semmi sincs kőbe vésve, a jövőre vonatkozólag csak eshetőségek vannak, bármelyik alternatíva megvalósulhat, ezért jósolnak valamely eseményt más és más módon.

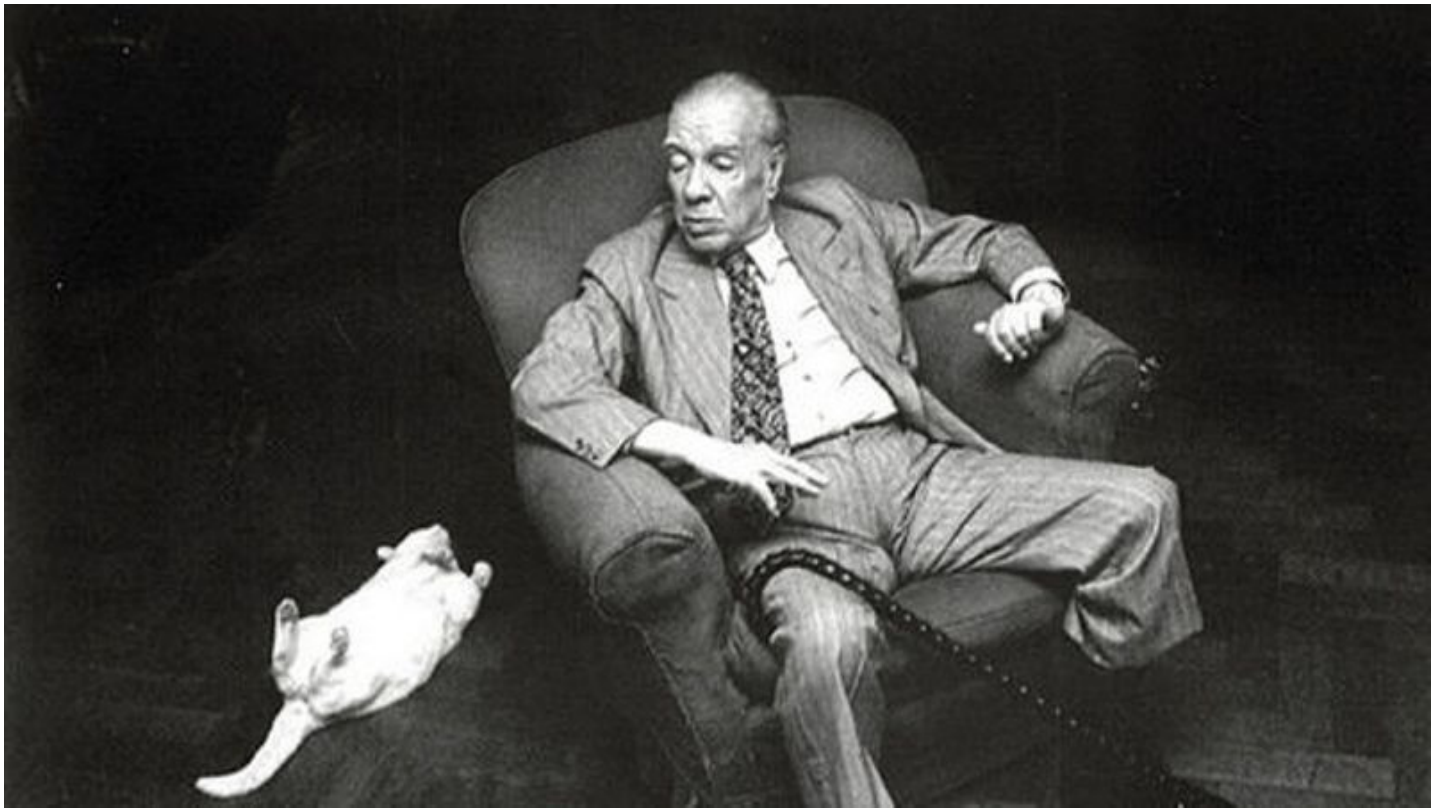
A világemlékezet

Létezik Indiában egy fogalom, az akasha. Az ezoterikus és new age körökben is sokat hangoztatják ezt. A nyugati gondolkodásba ezt Jeléna Petrovna Blavatszkája és Rudolf Steiner hozta be. Az antropozófia és a teozófia is használja ezt a terminust. Dr Karl Grün és Dr Stephen Hawking szerint az időutazás elméleti síkon lehetséges, de paradoxonokba ütközik. Ám ennél a pontnál megállnak, mereven ragaszkodnak az einsteini világkép dogmáihoz. A nagy pszichológus Sigmund Freud és Carl Gustav Jung vezeti be a kollektív tudattalan fogalmát, e tétel szerint itt van tárolva minden tudás, nem az agysejtek, a „kis szürke tranzisztorok” által.

A gnosztikusok számára Sophia jelképezi az isteni bölcsességet. (fent)

Az angol biokémikus, Rupert Sheldrake itt bevezeti a morfogenetikus tér fogalmát, amit Pszi-mezőnek is hívnak. Ez ugyanaz, mint a fentiek. Bármi is történt a világegyetemben az idők kezdete óta, az mind feljegyzésre került egy éterikus közegben, ami mindent áthat, minden nyomot hagy benne, legyen az egy falevél lehullása, vagy bármilyen felfedezés, történelmi esemény. A kabbalista Eliphas Lévi ezt a teret asztrális fénynek nevezte el, a görög filozófusok sziderikus fényként ismerték, de ez a valami az idővel van összefüggésben. Amikor egy afrikai sámán, vagy egy babiloni mágus (napkeleti bölcs), vagy egy táltos az ősök szellemével kerül kapcsolatba, akkor ehhez a mezőhöz kapcsolódik. A jós sem a kártyáiból vagy a gömbjéből olvassa ki a jövőt, hanem az akashából. A kártya meg a gömb csak a show miatt kell, hogy legyen némi misztikum a dologban. A spiritiszta médiumok is ezt a teret használják, mikor asztrálisan érintkeznek a szellemekkel. Egészen nagy szellemeket is meg lehet idézni, nem csak a halott rokonokat, de lehet Nikola Tesla, Maria Callas, Renoir, Leonardo vagy John Lennon szellemével is értekezni ilyen módon. Sőt, akár a magasabb szférák szellemeivel, angyalokkal, kerubokkal, bolygók és csillagok szeránjaival, akár a napistennel is.

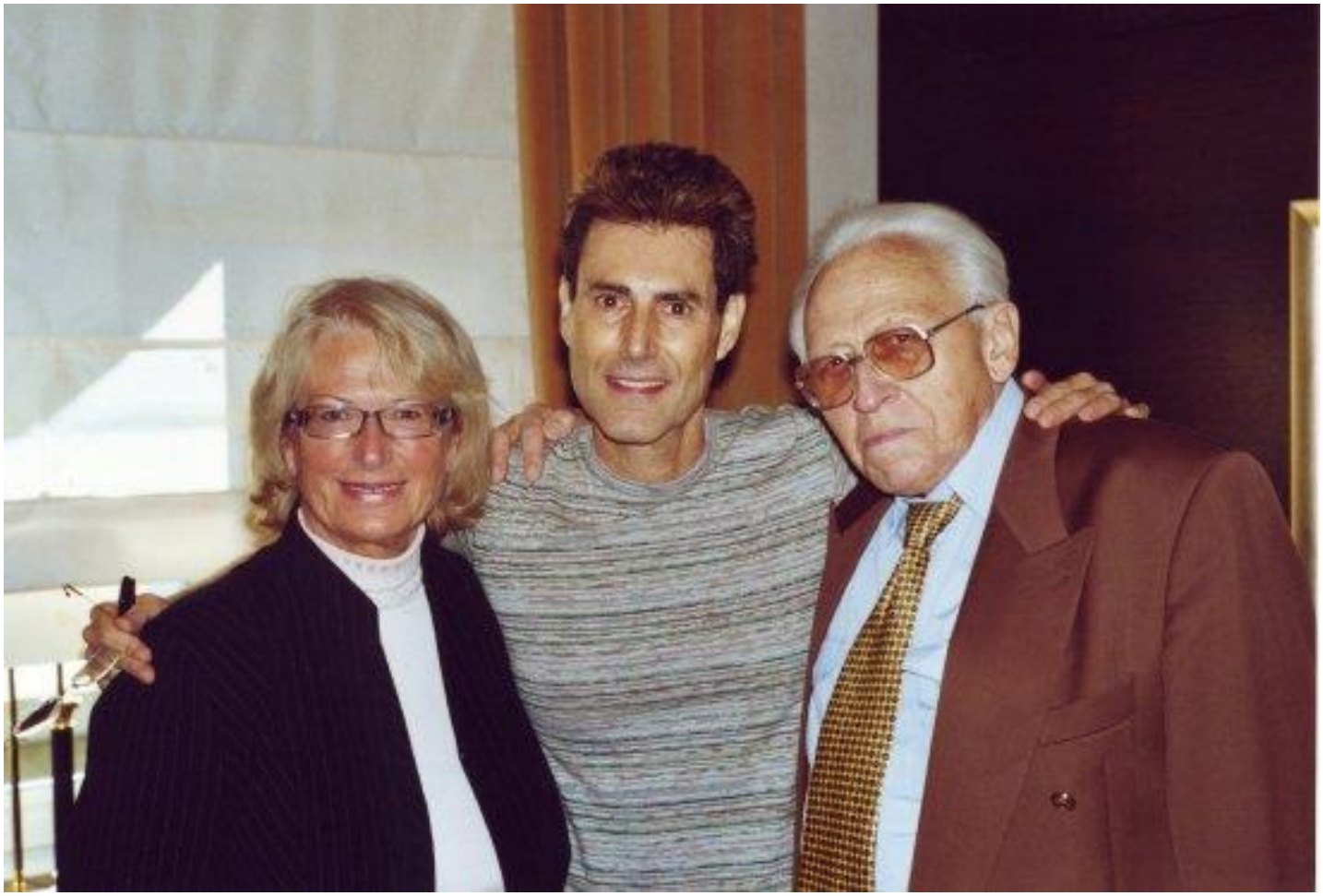

Jorge Luis Borges, a híres brazil médium. (fent)

Tehát a nemtér-nemidőnek fontos szerepe van az információk tárolásában, de ebben a dimenzióban valósítható meg a csillagközi űrutazás is. Ebben az időn és téren kívüli zónában lehet nagy távolságokat leküzdeni, mondjuk egy ugrással 4-5 fényévet. Ez a maximum, ennél többet nem, mert minél nagyobbat akarunk ugrani, annál nagyobb kockázat, hogy nem térünk vissza a téridőbe. Kell még nekünk egy kozmikus GPS, egy térbeli csillagtérkép, amit az időben is modellezni kell, mert a csillagképek időben és térben is változnak. Aztán hozzá kell szinkronizálni magunkat az adott dimenzióhoz, akár az antivilághoz (túlvilág) is. Ha nincs szinkron, az végzetes ránk nézve, atomjainkra esünk végleg az átlépésnél. A nálunk fejlettebb kozmikus civilizációk ezen az elven űrhajóznak. Az űrhajó tehát egyben időgép is. A meghajtást egy térhajtómű végzi, egy speciális kamra, amiben egy intelligens térforrás van, arra van felfűzve a jármű minden atomja. Minden ufó közepén van egy ilyen bödönszerű egység, ez irányít mindent.

Peter Krassa osztrák író egyszer Ernst Meckelburgot kérdezte az időutazás lehetőségeiről, a kutató így válaszolt: „A sokféle lehetséges ok közül az egyik legnyomósabb az ufók megjelenése. Tudomásul kell vennünk: ufókat már az ókorban is észleltek. A legfurcsább objektumoknak a

közönséges fizikával meg nem magyarázható repülése, ahol bizonyára egy későbbi időutazási projekciós technikát alkalmaznak. A jövőbeni téridő projektoroknak ilyeneknek kellene lenniük, az >>időgépeknek<< így kellene viselkedniük. Az ufók pontosan így viselkednek: materializálódnak és demeterializálódnak, meg tudnak állni egy helyben, egy szempillantás alatt hihetetlen 90 fokos fordulatokra képesek, az alakjukat és az állagukat képesek megváltoztatni, és a környezetükben időanomáliákat és PSI-jelenségeket idéznek elő.”

Edelgard Meckelburg, Uri Geller és Ernst Meckelburg.

Látni az időt

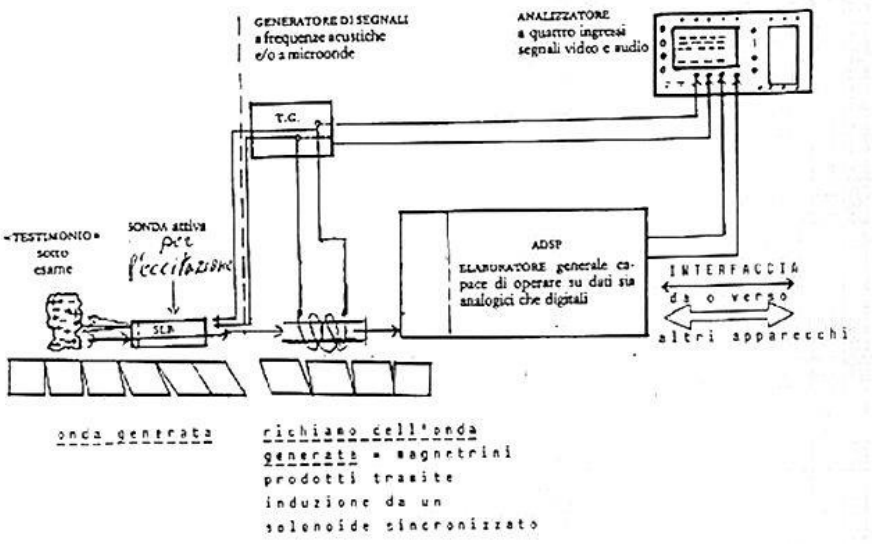
Egy olasz dominikánus szerzetes, Alfredo Pellegrino Ernetti 40 évnyi munkával épített egy szerkezetet, amivel lehet látni a múltban történt eseményeket. Gépének a kronovizor nevet adta. Az „időlátó” meglehetősen bonyolult szerkezet, a páter állítása szerint 12 híres fizikus segített neki megépíteni, bár csak Werner von Braun és Enrico Fermi nevét említette, azokét is csak akkor, mikor már nem éltek. Ernetti atya amúgy neves zenetudós és ördögűző hírében is állt, masináját az antik zene kutatására is kívánta használni. Állítása szerint felidézte vele egy ókori római opera, a Thyestes bemutatóját Kr. e. 169-en. A mű Quintus Ennius Calaber alkotása, kinek minden művét megsemmisítették lázadó hangvételük miatt. A Thyestes is csak pár szövegrészlet után volt ismert töredékesen. Ezenkívül még Jézus kereszthalálát is sikerült a gép képernyőjére varázsolni, erről fénykép is készült, bár sokak szerint itt csalás van, valójában a szenvedő arc egy szobor, a spanyol Callot Valera művének részlete.

A gép különlegessége volt, hogy a képet 3 dimenzióban vetítette ki holografikusan, így ezt egy külön kamerával lehetett csak filmre vagy VHS szalagra venni, a hangot viszont közvetlenül is magnóra lehetett rögzíteni. A géppel sok kísérletet végeztek, ha a sajtó érdeklődött, az atya ködös nyilatkozatokat tett, ellenfelei támadták, csalással vádolták. A szerkezet működéséről nem sokat lehetett tudni, az alapelvet nem árulta el.

Ernetti páter és találmánya, a kronovizor.

Végül Ernetti darabokra szedte és a Vatikán egy trezorjában vannak a részegységek, a dokumentáció külön széfben pihen. Mintegy 40 évnyi kutatómunka fekszik ennek a találmánynak a kifejlesztésében, erre Ernetti egyedül aligha lett volna képes, biztosan mások is segítették. Az atyának nem igazán lehettek mélyreható műszaki ismeretei, meg más téren is elfoglalt volt, már csak ezért is. A készülék a lenti ábrán látottak alapján mikrohullámú oszcillátorokat, digitális jelfeldolgozó processzorokat és egy hologram vetítőt is tartalmaz. És az antenna formájáról, összetételéről, felépítéséről sem tudunk semmit, pedig ez az egyik legfontosabb eleme. Nem lehetett néhány egyszerű tekercs, dipól, vagy parabola, hiszen nem egyszerű rádióhullámok vételéről van szó! Az apparátust működtető számítógépes rendszerről sincsenek ismereteink, pedig valahogyan vezérelni kellett a részegységeket, igen pontos ütemjeleket kellett biztosítani, információs adatcsomagokat mozgatni, azokat képpé és hanggá alakítani. Valahogyan be kellett állítani a gépet, programozni, hogy mely időszávot legyen képes venni, dátum szerint, esemény vagy helyszín alapján szelektálva. A számítógép és a program is ismeretlen ma számunkra, pedig ez lehet a kulcs a géphez.

UFO kontakt

Kontakt nők

Miskolci László

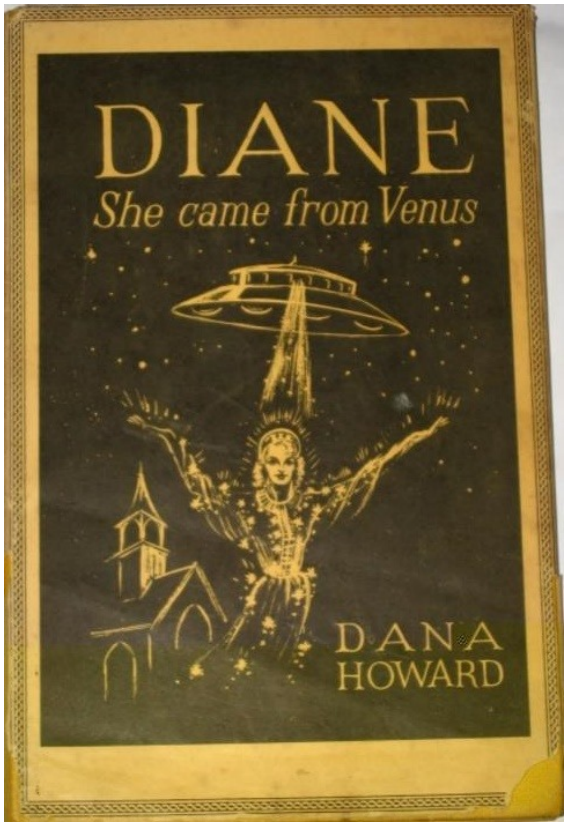
A pozitív földönkívüli kontaktok nagy része férfi volt a múltban, ám akadtak azonban hölgyek is, akik valamilyen idegen intelligenciával társalogtak. Manapság viszont felcserélődött az arány, és inkább a nők állnak elő a történeteikkel, míg a férfiak a háttérbe szorultak.

A gyengébbik nem kapcsolatai a földönkívüliekkel

Ezek a hölgyek a legkülönbözőbb élményekről számoltak be, azonban mindegyikükről elmondható az, hogy az idegenek egy pozitív tudást próbáltak átadni a számukra, amit maguk és a világ számára is hasznosíthatnak. Míg az első találkozásokra inkább a fizikai vagy asztrális – tehát mindenképp vizuális – tapasztalatok voltak a jellemzőek, addig az utóbbi évtizedekben már csak szimpla telepatikus élményekről tudósítanak a beszámolók.

Diane, a ragyogó vénuszi nő

Az ötvenes évek kontaktjai közül kimagaslott Dana Howard különleges esete, amiben még ma is sok érdekességet találhatunk. A nő nem tudjuk mikor született, de már az ötvenes évek közepén is az idősebb korosztályt képviselte. Gyermekkora óta érzékeny volt, furcsa testen kívüli élményekben volt része és idegen világokat látott. Volt egy gyermekkori barátja is, Diane, egy gyönyörű nő, aki aztán évtizedekkel később kiderült, hogy a valóságunk része. 1939 júniusában Dana a Mojave-sivatagban járt, amit úgy tartott, hogy a világok közötti portálok egyik aktív helyszíne. Itt találkozott Dianeval, aki egyfajta asztrális térből jelent meg előtte a fizikai valójában.

Dana Howard egy ufós találkozón dedikál. (fent)
Első könyvének borítója, klasszikus ufóirodalom. (balra)

Erről az élményről így írt: *„A groteszk fatörzsnek támaszkodva állt az elbűvölő szépségű női lény. Ragyogó fénykorona vette körül a fejét és arany hajfürtök omlottak lágyan a gyönyörű, oliva-árnyalatú vállaira. Furcsa, misztikus fény árasztotta el sötét, jövőbe látó szemeit hozzáadva egy sóvárgó valamit az ő egyéb varázsához. Mintha várt volna rám, üdvözlően mosolygott, majd azt mondta, nincs mitől félnem. Ekkor vettem észre először egy gyönyörű rakéta alakú hajót, ami a levegőben függött, mintegy háromszáz méterrel a föld fölött. Úgy tűnt, mintha valamiféle áttetsző anyagokból lett volna kialakítva, de arannyal és drágakővel volt díszített. Egy szinte láthatatlan "létra" nyúlt a hajóból a földre, amin aztán Diane eltűnt.”* Ez a leírás meglehetősen bizarr, mintha egy modern Mária-jelenésről beszélne Dana, ami keverve van a nordikus idegenek leírásával. Éveknek kellett eltelnie az újabb találkozás időpontjáig, ugyanis a földöntúli lényt csak 1955-ben pillanthatta meg újra. Dana egy szellemidéző szeánszon vett részt, amin Bertie Candler tiszteletes volt a médium. Egy idő után foszforeszkáló fény jelent meg, majd egy alakot öltött fel, ami határozottan elütött minden akkori szellem megjelenéstől. Fizikai formát öltött, és Dana-t szólította, aki meghatódásában felismerte Dianet. A jelenség elmondta, hogy a Vénuszról jött és mostantól kezdve engedélyt kapott arra, hogy kapcsolatban maradjanak. A szeánsz 27 résztvevője is látta a lényt, foszforeszkáló csillogó ruhában, majd csodálatos hullámzással eltűnt. Dana élményei ezután valóban megsokszorozódtak és hol fizikailag, hol asztrálisan járt más bolygókon. Azt is állította magáról, hogy egy kis ideig a Vénuszon tartózkodott, ahol összeházasodott egy lénnyel, majd családot alapítottak. Nagyon úgy tűnik, hogy Dana egy másik dimenzióban lévő Vénusz bolygóról beszélt, és nem a mi fizikai világunkban lévőről. A családalapítás elég hihetetlenül hangzik, ennek ellenére nagyon érdekes, mélyebb értelmű ismereteket is közölt a hölgy: *„Úgy néz ki, hogy egyek vagyunk az egész univerzummal, és minden dolog egyetlen egy apró feladatban teljesedik ki. Az utazásaim során nem tudok beszélni sem térről, sem időről. Minden csak abszolút tudat volt.” Sokszor ő maga sem tudta, hogy pontosan hogyan mentek végbe ezek az élmények: „Hátra hagytam a testemet, csak finomabb járműben utaztam? Vagy igazi teleportáció volt, és magammal vittem a testemet? Valamely test atomjai egy ponton szétesnek-e egy másik helyen, újra egy másikban?”* Dana több könyvet is írt élményeiről, amiben tárgyalja az éghajlatváltozást, a geopolitikai zűrzavarokat és a háborúkat is. Mindig nagy tisztelettel beszélt a földönkívüliekről, mintha csak Isten angyalai lennének, akik egyszer majd elhozzák számunkra a békét a Földön.

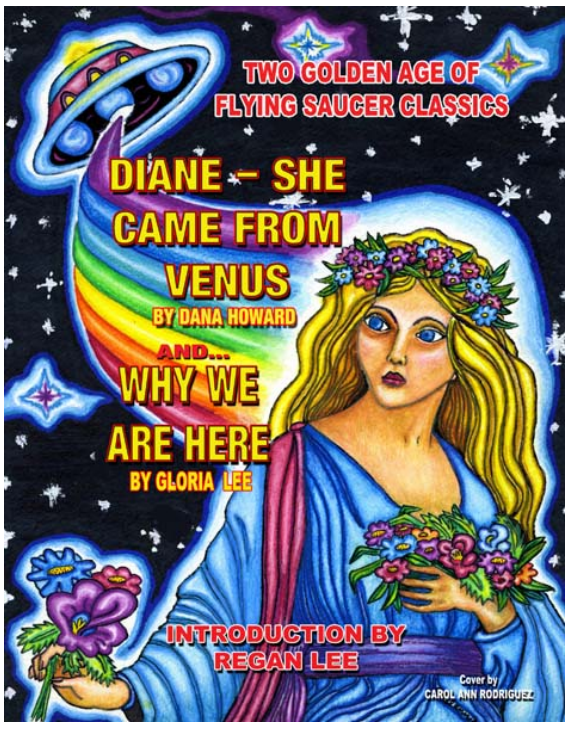
A légiutas-kísérő tragédiája

Gloria Lee 1926-ban született és stewardessként dolgozott az ötvenes években. Nagy érdeklődéssel volt az ufók iránt, ugyanis több pilótától is hallott beszámolókat. 1953-ban szólalt meg egy hang a fejében, ami azt állította, hogy egy J.W. nevű lény, aki a Jupiterről származik. Pontosabban ez a lényforma nem használt neveket, de Gloria így szólította. A nő soha nem állította, hogy valaha látta is volna a földönkívülit, azonban egy szemtanú beszámolt arról, hogy egyszer fizikailag valóban megjelent Gloria mögött. A nő ragaszkodott hozzá, hogy beszélgetett J.W.-vel, amiről nem tudott fizikai bizonyítékot bemutatni, de automatikus írással rengeteg információt közölt vele. . Ebből születtek meg a „M*iért vagyunk itt*” és a *„A világ változó feltételei*” című könyvek, amiket egy az egyben J.W. gondolatainak tulajdonított a nő. Gloria eleinte undorodott a hangtól, ugyanis az megtagadta, hogy fizikailag is megjelenjen előtte, így hónapokig figyelmen kívül hagyta.

Egy napon azonban ismét megszólalta a fejében, hogy nézzen fel az égre, és így a kaliforniai Redondo tengerparton sétálgatva egy óriási űrhajót tudott megfigyelni. A nő hite visszaállt és teljes bizalmat adott J.W.-nek. A közölt írásokban az emberiség problémáit tárgyalják, de szóba kerülnek ezoterikus, kozmológiai és szexuális témák is. Gloria hamarosan megalapította a Cosmon Research Foundation-t a tanítások népszerűsítésére. Pár év múlva éhségsztrájkot hirdetett, hogy figyeljenek fel rá, amire a washingtoni tisztviselők csöppet sem reagáltak. A nő világbékét akart, majd J.W. megígérte neki, hogy érte jön az űrhajóval. Az egész esemény tragédiával végződött, ugyanis Gloria 66 napig nem evett, majd férje, William Byrd vitte kórházba. Sajnos már nem tudták megmenteni az életét, így 1962 decemberében hunyt el, mindössze 36 évesen. Érdekes, hogy J.W. tanításai erkölcsileg magasak, mégis, hogyhogy nem mentette meg Gloria életét? Fel kellett volna szólalnia, hogy újra táplálékot vegyen magához, különben az életébe fog kerülni, azonban ez soha nem történt meg. Természetesen a kételkedők szerint J.W. szimplán Gloria agyának szüleménye volt.

A Solar Light Center

Marianne Francis az ötvenes évek végén tűnt fel, majd a hatvanas években több konferencián is felszólalt. Állítása szerint telepatikus kapcsolatban állt a jóságos földönkívüliekkel, miután több éven keresztül jógát tanult és érzékennyé vált. Marianne ragaszkodott hozzá, hogy három alkalommal is látott űrhajót, aminek érkezését előre megérezte, de sajnos soha nem lépett egyik fedélzetére sem. S hogy minek tulajdonította az ufók megjelenését? *„Azt gondolom, hogy ez minket egy új korszakba vezet és egy új megértéshez, mert a bolygónk jelenleg a teljes pusztulás szélén áll. Kivéve, ha az emberek tudatosságában változás be nem következik. Az élet nagyon sok más bolygón is létezik a Naprendszeren belül, más szisztémákban és más Galaxisokban. Emberi jellegű létformák. Ezek az emberek a legtöbb esetben sokkal fejlettebbek nálunk. Spirituálisan, mentálisan, morálisan és fizikailag is. Sokkal tovább élnek, több száz évig és nem úgy öregednek, mint a Föld lakói.”* – mondta egy interjúban. A nő 1965-ben alapította meg az oregoni Solar Light Center-t, ami egy központ volt a telepatikus üzenetek közlésére és publikálására. Marianne rendszeresen kiadta a Starcraft nevű lapot, egészen 1975-ig bezárólag, ami tárgyalta a legújabb telepatikus üzeneteit, amit egy Sut-Ko nevű lény küldött neki. A szervezet tagjainak meggyőződése volt, hogy létezik egy Végtelen Teremtő, a kozmikus testvériség és egy spirituális hierarchia a Világegyetemben. Hitték az univerzális szeretetet, együttérzést és hogy békében kell élnünk. Minden egyénnek fel kell emelkednie, ahogy azt a spirituális mesterek – Jézus, Buddha stb. – tanították az örök igazság fényében. A későbbiekben Marianne megváltoztatta a nevét Aleuti Francescara, más szervezetet is alapított, de még 2010-ben is részt vett a különböző ufó konferenciákon.

WWW.ATTILAHUN.HU

Egy érdekes weboldal földönkívüliekről, ezoterikáról, paranormális jelenségekről, tértechnológiáról.

Emellett még számos más érdekesség is található itt, verseim, rajzaim és gondolataim a világról. Mert a világ sokkal több, mint amit érzékelni tudunk belőle.

Ha kérdésed van, tedd fel nyugodtan. Írj a szerkesztőségnek.

UFO kutatás

magyar őstörténet

okkultizmus

metafizika

szellemtan

dalszövegek

Az Édesvíz kiadó ajánlatából.

Egy örök klasszikus!

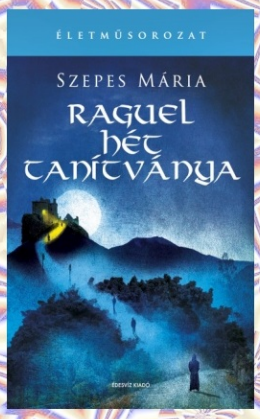
Szepes Mária életműsorozat

Válogasson kedvére az író könyvei közül, többet is talál még a kiadó kínálatá-ban. Legyen részese Ön is egy páratlan alkotó gondolatvilágának. Ismerje meg általa a nagy szellemi áramlatok, az örök élet, és a mágia titkát!

Keresse minden nagyobb könyvárúházban.

www.edesviz.hu

Beavatás

Védelmező istennők

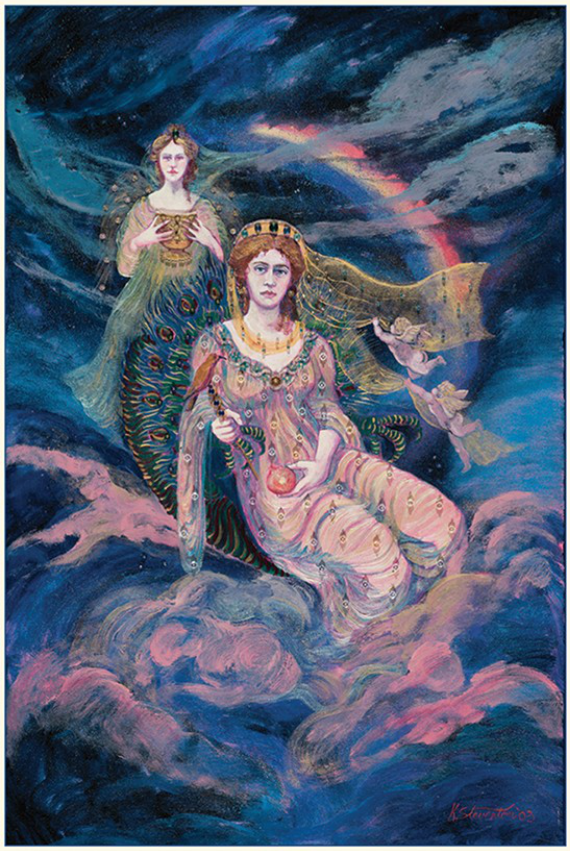
Miklós Attila

Amphitrité: a tenger királynője, Poszeidón tengeristen felesége, Ókeánosz és Thétisz gyermeke. Ő felügyeli a tengerek élővilágát, pártfogolja a halászokat, tengerészeket, vízzel gazdálkodókat.
Harmonia: a szépség és vidámság istennője, Árész hadisten és Aphrodité leánya. Az ő feladata kiegyensúlyozni az erőket, a lélek feminin és maszkulin oldalát egyensúlyba hozni. Jelképe a Jin-Jang ábra.
Héra: Zeusz második felesége, egyben nővére is. Kronosz titán és Rhea titanisz gyermeke. A család, az édesanyák, a gyermekek védelmezője, a házasság istennője, az Olümposz királynője. A hagyományok és a hazaszeretet védőszentje is.
Hesztia: a családi tűzhely melegének adója. A 12 olümposzi istenség egyike, szűz istennő. Hérával együtt munkálkodik a társadalom jobb működéséért.
Métisz: az ész és értelem istenasszonya, Zeusz első felesége, közös gyermekük Pallasz Athéné. Ókeánosz és Thétisz gyermeke, a tengeri nimfák egyike. Ő a bölcsesség, az ezoterikus gondolat megtestesítője, a Tarot főpapnőjének archetípusa.
Pszükhé: egy halandó leány, kibe beleszeretett Erósz szerelemisten. Később Zeusz halhatatlanná tette, így istennővé vált. Ő jelképezi a lélek finomságát, a szívbéli érzelmek világát.

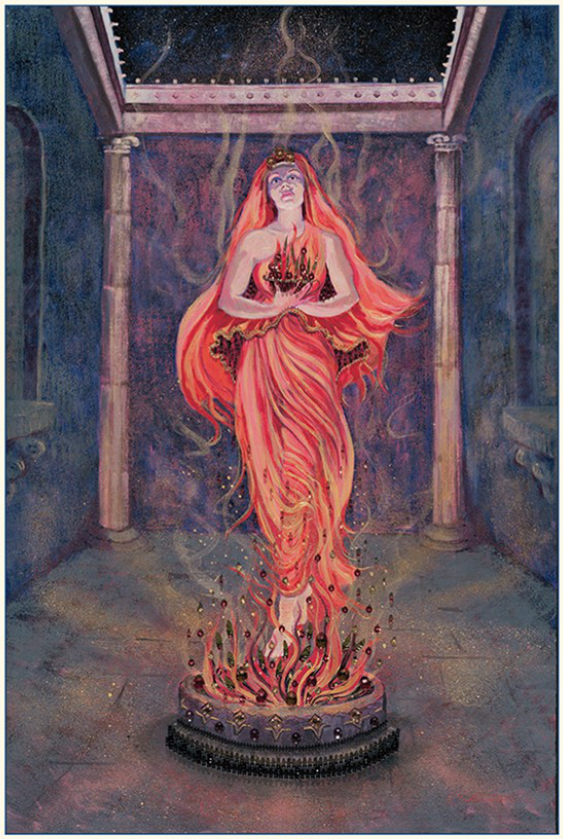

HERA

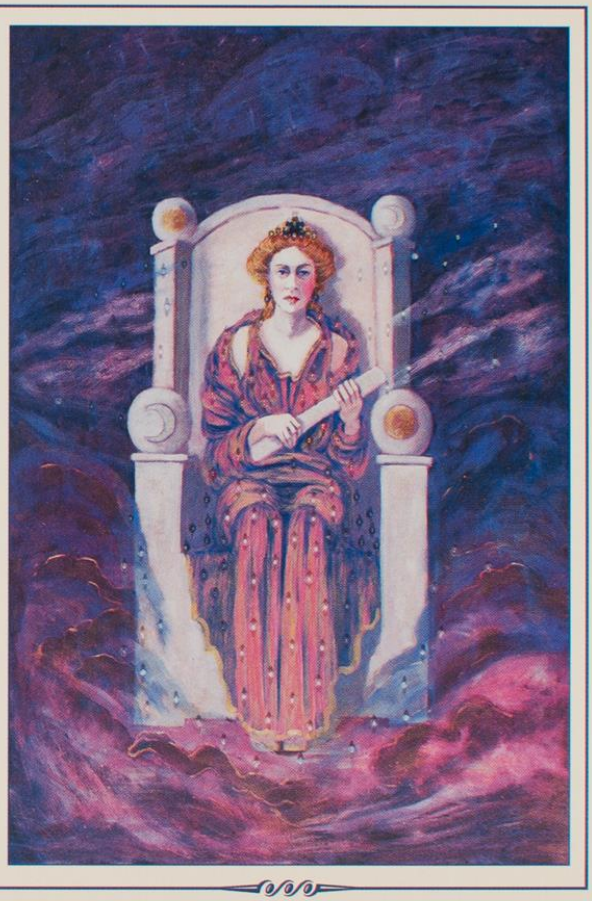
SOCIAL RITUALS

HESTIA

HEARTH

METIS

WISDOM

PSYCHE

SOUL AWAKENING